ДНЕВНИКЪ

(стенографический)

на

V Обикновенно Народно Събрание

(пьрва редовна сессия).

XIV ЗАСѢДАНИЕ, ПОНЕДѢЛНИКЪ, 9 НОЕМВРИЙ 1887 ГОДИНА.

(Начало въ 1½ часа послѣ пладнѣ, подъ прѣдсѣдателството на прѣдсѣдателя г-на Д. Тончева).

Прѣдсѣд.: (Звъни). Засѣданието се отваря.

Г-нъ секретарь ще прочете списъкътъ на г-да прѣдставителитѣ за да се види кой присѫтствува и кой отсѫтствува отъ днешното засѣдание.

Секр. А. Байчовъ: (Чете списъкътъ). Отсѫтствуватъ: Янаки Нейковичъ, Д. Грековъ, Никола Станевъ, Георги Антоновъ, Цено Леонкевъ, Г. Жабленски, Д. Марковъ, Д-ръ Странски, Дим. Митовъ, Ив. Стойновъ, Ненко Вълчовъ, Дим. Стояновъ, Петръ Даковъ, Минко Дойковъ, Илия Стоковъ, Йорданъ Маноловъ, П. Калайджиевъ, Илия Маджаровъ, Марко Георгиевъ, Галибъ Х. Еминовъ, Тома Цековъ Зайковъ, Мико Гицовъ, Хюсни Бей Сюлеймановъ, Хр. Велизаровъ, Дим. Златевъ, Пенчо Шиваровъ, Иосифъ Богдановъ, Василъ, Мончовъ, Дамянъ Цековъ, Филипиъ Симидовъ, Д-ръ Я. Геровъ.

Прѣдсѣд.: Отъ цѣлото число на прѣдставителитѣ въ днешното засѣдание отсѫтствуватъ само 31 душъ; слѣдователно, има законното число за да се отвори засѣданието и да се пристѫпи къмъ разискване положенитѣ на дневенъ редъ въпроси.

Прѣди обаче да се пристѫпи къмъ дневнийтъ редъ, г-нъ секретарь ще прочете скратенийтъ протоколъ отъ минѫлото засѣдание.

Секр. Пеневъ: (Чете скратенийтъ протоколъ отъ XIII-то засѣдание).

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой отъ г-да прѣдставителитѣ да направи забѣлѣжка върху прочетенийтъ протоколъ? (Нѣма). Значи протоколътъ се приема за точенъ.

Г-нъ Секретарь ще прочете прѣдложението на г-на М-ра на финанситѣ, който съгласно чл. 47-ий отъ Конституцията внася на одобрението на Нар. Събрание, измѣнението на чл. 3-й отъ закона за митницитѣ, което измѣнение е станало съ одобрението на г-да регентитѣ.

Секр. Сарѫ-Ивановъ: (Чете): «Министерство на Финанситѣ, отдѣление за косвенитѣ даждия, No. 27250. Октомврий 28-й день 1887 год. г. София.

До г-на Прѣдсѣдателя на V-то Обикн. Нар. Събрание.

Съгласно съ статия II отъ указътъ на г-да Регентьтѣ отъ 27-й Юний т. г. подъ No. 132, при настоящето честь имамъ да ви испратя прѣписъ отъ въпросний указъ и докладътъ му подъ No. 14872, относително направянитѣ измѣнения въ тарифата по оцѣнението на абитѣ вносими изъ Турция на основание чл. 3-й отъ закона за митницитѣ съ молба да се прѣдставятъ на Нар. Събрание за утвърждение.

Министръ: Г. Д. Начовичъ.

Главенъ секретарь: Хр. Вѣлчовъ.

И. д. началникъ на отдѣлението: Д. П. Ивановъ».

Съ собственната рѫка на г-да Регентитѣ написано: „Одобрено“ Ст. Стамболовъ, Подполковникъ Муткуровъ, Георги Живковъ.

Докладъ до Регентитѣ на България.

No. 14872.

Господа Регенти!

Прѣди 6 Септемв. 1885 г. абаджийския еснафъ: въ Пловдивъ, Т.-Пазарджикъ, Копривщица, Аджаръ, Клисура и пр. мѣста въ Южна България, си доставахѫ отъ Ахѫ-челебийската Околия нуждитѣ видове прости аби, които изработваха на разни готови турски дрехи и послѣ изнасяха за Мала-Азия, гдѣто ги и продаваха, защото тоя видъ стока, като съвършенно долня, въ Княжеството не се употрѣблява.

Съ присъединението на Южна България и поставяние митници по границата, Ахѫ-челебийската Околия, остана въ турско и по

голѣмитѣ мита, които тарифата налага на абитѣ, тая търговия постепенно отпада, понеже абитѣ немогѫтъ да се внасятъ вече въ Южна България. Отъ заявленията, които постѫпватъ, както отъ страна на абаджийскитѣ съсловия въ Южна България, тъй и отъ Българското население, останало въ Турция (Ахѫ-челебийско) се вижда, че тая толко важна и полезна индустрия, която е била главния поминъкъ за една голѣма часть отъ населението, е на пропадание, ако не се вематъ мѣрки за да се направи достѫпно внисанието на абитѣ, които се произвождатъ отъ българското и помашкото погранично население въ Ахѫ-челеби.

Прѣдъ видъ на това, и на основание на ходатайството отъ страна на Княжескитѣ власти въ Южна България, честь имамъ да ви моля, г-да Регенти, да благоволите да разрѣшите да се намали митото, на което се подложени абитѣ внисани изъ Ахѫ-челебийско (Турция), въ Княжеството и за напрѣдъ, начиная отъ 8-й Юний т. год., тоя видъ стока да се облага съ 8% по дѣйствителната цѣна, която тя има, вмѣсто да се таксира по турската тарифа. За така направеното измѣнение въ тарифата ще се иска своеврѣменно одобрѣнието на Нар. Събрание въ най-близката му сессия на основание членъ 3-й отъ закона за митницитѣ.

Ако одобрявате това мое прѣдложение, моля ви г-да Регенти, да благоволите да подпишите приложений тукъ указъ.

Сьмь вашъ вѣренъ служитель.

(Подписалъ): Управляющий Министерството на Финанситѣ, Министръ-Прѣдсѣдатель и Министръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла:

В. Радославовъ.

УКАЗЪ

No. 132.

НИЙ РЕГЕНТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ.

Като одобряваме прѣдложението на г-на управляющий Финансовото Министерство, направено съ докладътъ му отъ 15-й Юний, подъ No. 14872.

Постановихме и Постановляваме:

I. Да се разрѣши на митницитѣ въ Южна България, на основание чл. 3-й буква *б* отъ закона за митницитѣ да оцѣняватъ по стойностъ вмѣсто по турската тарифа, начиная отъ 8-й Юний т. г., абитѣ които се произвождатъ въ Ахѫ-челебийско (Турция) и внасятъ въ Княжество.

II. Настоящий указъ да се внесе на утвърждение въ най-близката сессия отъ Нар. Събрание, съгласно послѣднята алинея на чл. 3-й отъ закона за митницитѣ.

III. Испълнението на тоя указъ възлагаме на г-на управляющий Министерството на Финанситѣ.

Издаденъ въ г. Търново на 27-й Юний 1887 год.

На първообразното съ собственната рѫка на г-да Регентитѣ подписано:

Ст. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ: Управляющий Министерството на Финанситѣ, Министръ-Прѣдсѣдатель и Министръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла:

В. Радославовъ.

Вѣрно съ първообразното:

Началникъ на отдѣлението: Д. П. Ивановъ.

Прѣдсѣд.: Слѣдъ прочитанието на докладътъ и указътъ, остава на Нар. Събрание да одобри това измѣнение.

Има ли нѣкой да говори по тоя въпросъ? (Нѣма). Ще се гласува. Който приема по принципъ измѣнението направено въ законътъ за митницитѣ, да си вдигне рѫката. (Болшинство). Приема се. Какъ желае Нар. Събранке, да се даде на изучвание въ коммисия ли, или сега да се пристѫпи къмъ разисквание членъ по членъ прѣдложението на г-на М-ра? (Гласове: Да се прати на коммисия.) Който приема да се прати на коммисия, да си вдигне рѫката. (Болшинство). Приема се.

Какъ желае Нар. Събрание, да се печати ли или не докладътъ на коммисията? (Гласове: Да не се печати). Който желае да се не печати докладътъ, да си вдигне рѫката. (Болшинство). Нѣма да се печати.

Какъ желае Нар. Събрание: на финансовата коммисия ли, или на коммиссията по правосѫдието да се проводи тоя указъ за измѣнението на чл. 3 отъ законътъ за митницитѣ? (Гласове: На финансовата). Който приема да се прати указътъ на финансовата коммисия, да си вдигне рѫката. (Болшинство). На финансовата коммисия ще се прати.

Послѣ това иде наредъ распорежданието, съ което се е разрѣшило на държавното съкровище да приема, срѣщо данъкътъ, срѣбърната рубла по три лева. Ще се прочете отъ г-нъ Секретарь.

Секр. Сарѫ Ивановъ: (Чете) «Министерство на Финанситѣ Отдѣление за отчетностьта. No. 27837. Ноември 3-й день 1887 г.

До Г-на Прѣдсѣдателя на V-то Обик. Нар. Събрание.

На основание чл. 47-й отъ Конституцията, при това честь имамъ да Ви испратя, Г-нъ Прѣдсѣдателю, за одобрение отъ Нар. Събрание, прѣписъ отъ указътъ подъ No. 63 отъ 13-й Мартъ т. г. заедно съ прѣписъ отъ докладътъ подъ No. 6311 отъ сѫщата дата.

Министръ: Г. Д. Начовичъ.
Главенъ Секретарь: Хр. Бѣлчовъ».

На първообразното съ собственнитѣ рѫцѣ на Г-да Регентитѣ на България надписано: „Одобрено“ Ст. Стамболовъ, Подполковникъ Муткуровъ, Георги Живковъ.

Докладъ до Регентитѣ на България.

No. 6311.

Отъ всичкитѣ части на Южна България и отъ по-вечето на Сѣверна пристигватъ извѣстия, че преобладающата монета въ обращението е срѣбърната рубла, търговията и въобще транзакцинтѣ се усложняватъ поради нѣманието на монета съ сравнително стабиленъ курсъ, исплащанието на даждията въ нѣкои мѣста е почти невъзможно по причина, че липсува у населението Български левъ. Всичкитѣ тия извѣстия сѫ придружени отъ оплаквание противъ това състояние на работитѣ. По свѣденията, които се намиратъ въ повѣренното ми Министерство, въ извѣстни околии и окржзи, курсътъ на рублата е толкова падналъ, щото данъплатцитѣ напусто търсятъ и немогѫтъ да намѣрятъ да сѫ продаджтъ и за помалко отъ три лева срѣбърни. Естественно е, че това побиване на рублата отваря поприще на експлоатацинтѣ на сарафитѣ и че то, врѣдно се отзовава въ разчотитѣ на производителитѣ и на търговцитѣ.

Главнитѣ причини затова падание на курсътъ на рублата е демонитизираниетo на тая монета прѣдъ кассата на Държавното Съкровище, което се прѣдписа съ Височайший указъ отъ 27-й Юний 1886 год. подъ No. 90, а така сѫщо и отъ запрѣщението, което правителството на Турция недавно направи за циркулирането на иностраннитѣ срѣбърни монети въ тая държава. Къмъ тая причина отъ по-общъ характеръ прѣдстои да добавя една отъ по-специаленъ, а именно, че послѣдствие на събитията, които сѫ се развили и развиватъ отъ 6-й Септемврий 1885 год. насамъ изъ България се изнесе въ странство една значителна часть отъ наший златенъ монетенъ стокъ.

Отъ друга страна, селени и граждани купувачи, и продавачи ползующи се отъ расположенията на чл. 47 отъ закона за монетитѣ, вематъ рѣшение за приемание или не, рублата въ тѣхнитѣ зимание-давания, едни по единъ курсъ други по другъ.

Антагонизмътъ, който се поражда по тоя начинъ между тѣхъ обусловлява застой нежелателенъ и всички прибѣгватъ до посрѣдничеството на правителството, за да расправи и опредѣли то взаимнитѣ имъ отношения.

Заставено на такъвъ начинъ и като съзнава необходимостьта отъ едно скорошно прѣмахване неприятноститѣ и загубитѣ изложени по-горѣ, повѣренното ми Министерство се распореди още на 25-й Декемврий 1886 год. да се недопуща внасянието въ България на рубли; но тъй като и безъ това въ Княжеството се намираше вече не малко количество отъ тая монета, то всичката цѣль не се постигна, а и неможеше да се постигне; затова повѣренното ми Министерство счете за умѣстно да прѣдложи на одобрението на Министерский Съвѣтъ нѣкои допълнителни мѣрки, които то намѣри за необходимо нуждни да се вематъ въ тоя случай.

Министерский Съвѣтъ въ засѣданието си отъ 28-й Февруарий тек. година, протоколъ No. 11, одобри вземанието на тия мѣрки, както слѣдва:

1) да се разрѣши на касситѣ на държавното съкровище да приематъ срѣщу даждията срѣбърнитѣ рубли по цѣна три лева.

2) да се приематъ, съгласно горний пунктъ, само здравитѣ рубли, такива каквито сѫ били приемани въ съкровището прѣди демонитизираньето имъ.

3) срокътъ до когато ще се приематъ рублитѣ да се опрѣдели отъ Министра на Финанситѣ.

4) слѣдъ истичането на тоя срокъ, да се запрѣти абсолютно обращението на рублата и въ търговскитѣ зиманье-давания, подъ строга отговорность на тия които ги испущатъ, като се допустне само на банкеритѣ и сарафитѣ да ги събиратъ съ цѣль за изнасанье изъ Княжеството.

Съ прилагането на горнитѣ мѣрки, за което ще трѣбва да се ходатайствува при първи случай прѣдъ Нар. Събрание, съгласно чл. 47 отъ Конституцията, убѣденъ съмъ Г-да Регенти, че ще може да се помогне на населението, а съкровището, по мнѣнието на Българската Нар. Банка, съ единъ малъкъ рискъ, може да внесе въ страната, срѣщу запрѣтената рубла, златна монета.

Като Ви докладвамъ това, Г-да Регенти, честь имамъ да Ви помоля, чрѣзъ подписването приложения при настоящето указъ, да благоволите да разрѣшите за вземанието горѣпомѣнатитѣ мѣрки съ които ще се прѣкрати отъ една страна циркулирането на рублата и населението ще се избави отъ загубитѣ, които му се причиняватъ съ непостояния курсъ на тая монета, а отъ друга, въ замена ще се получи злато, отъ което не малко нужда се явява за страната.

Съмъ Вашъ вѣренъ служитель.

Подписалъ: Управляющий Финансовото Министерство, М-ръ Прѣдсѣдатель и М-ръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла:

В. Радославовъ.

гр. София 13-й Мартъ 1887 година.

УКАЗЪ

No. 63.

НИЙ РЕГЕНТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ.

По прѣдложението на Нашътъ Управляющий Министерството на Финанситѣ, Президентъ Министръ и Министръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, прѣдставено Намъ съ доклада му отъ 12 Мартъ т. г. подъ No. 6311 и съгласно постановлението на Министерския Съвѣтъ,

Постановихме и постановляваме:

Ст. I. Разрѣшава се на касситѣ на държавното съкровище да приематъ срѣщу даждията срѣбърната рубла по цѣна 3 лева.

Ст. II. Ще се приематъ, съгласно горната статия, само здравитѣ рубли, такива каквито сѫ биле приемани въ съкровището прѣди демонитизираньето имъ.

Ст. III. Срокъ до когато ще се приема рублата се опрѣдѣля три мѣсеца отъ деньтъ на обнародването въ Държавния Вѣстникъ настоящия указъ.

Ст. IV. Слѣдъ истичането на тритѣ мѣсеца да се запрѣти абсолютно обращението на рублитѣ и въ търговскитѣ зимание-давания, подъ строга отговорность на ония, които ги испущатъ, като се допустне само на банкеритѣ и сарафитѣ да ги събиратъ съ цѣль за изнасяние изъ Княжеството.

Ст. V. Настоящий указъ, съгласно чл. 47-й отъ Конституцията, има да се внесе на одобрение въ най-близката сесия на Нар. Събрание.

Ст. VI. Испълнението на тоя указъ възлагаме на Нашътъ Управляющий Министерството на Финанситѣ, Президентъ Министръ и Министръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ на 13-й Мартъ 1887 год. въ ст. София.

(Подп.): Ст. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Прѣдсѣд.: Прочетеното распореждание е имало сила на законъ, и съгласно чл. 47-й отъ Конституцията, прѣдлага се на одобрението на Нар. Събрание. Има ли нѣкой да говори по това распореждание?

Д. Ц. Коцовъ: Г-да прѣдставители! Отъ прочитанието на това прѣдложение, внесено отъ г-на М-ра на Финанситѣ, азъ неможахъ да се убѣдя какво бѣше то. Затова моля г-на М-ра на Финанситѣ да ни даде разяснения върху това распореждание.

М-ръ Г. Начовичъ: Понеже срѣбърнитѣ рубли сѫ били твърдѣ малко миналата година, и понеже населението, по тая причина, не е било въ състояние да си плаща даждията, като е имало затруднение при набавянието на български франкове, то тогавашното правителство—азъ говоря въ тая смисъль, защото това разпореждание е направено отъ бившия М-ръ Радославовъ,—за да улесни населението, принудило се да иска разрѣшение отъ Регентитѣ, щото

да се допусне приеманието отъ Ковчежничествата на сребърната рубла по три лева, при исплащанието на даждията. Г-да Регентитѣ прѣдъ видъ улесненията и нуждитѣ на населението и съкровището приели това прѣдложение на г-на Радославова, и то се узаконило чрѣзъ указъ. На основание на Конституцията, тоя указъ трѣбваше да се внесе на одобрение или не одобрение отъ Нар. Събрание.

Д. Ц. Коцовъ: Азъ съмъ съгласенъ съ обясненията на г-на М-ра на Финанситѣ и моля да се приеме прѣдложението му.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който приема по принципъ внесеното отъ г-на М-ра на Финанситѣ прѣдложение, да си вдигне ржката. (Болшинство). Приема се.

Какъ желае Нар. Събрание, да се даде на Коммисия ли за изучване, или сега да се пристжпи къмъ разискването му?

П. Славковъ: Г-да прѣдставители! Азъ вѣрвамъ, че тоя въпросъ нѣма защо да се проважда на Коммисия, защото нѣма и какво да се изучава. Азъ прѣдлагамъ прочее сега още да се пристжпи къмъ разглеждането на туй прѣдложение членъ по членъ.

Прѣдсѣд.: Желае ли Нар. Събрание да приеме прѣдложението на г-на Славкова? (Гласове: Не чухме). Г-нъ Славковъ прѣдлага да се не дава на коммисия за изучване, а сега да се пристжпи къмъ разглеждането му членъ по членъ. Който приема това прѣдложение на г-на Славкова, да си вдигне ржката. (Болшинство). Приема се.

Секр. Сарж-Ивановъ: (Чете):

«Ст. I. Разрѣшава се на касситѣ на държавното съкровище да приематъ срѣщу даждията сребърната рубла по цѣна 3 лева.» (Приема се).

«Ст. II. Ще се приематъ, съгласно горнята статия, само здравитѣ рубли, такива каквито сж били приемани въ съкровището прѣди демонитизирането имъ.» (Приема се).

«Ст. III. Срокъ до когато ще се приема рублата се опрѣдели три мѣсеца отъ деньтъ на обнародването въ Държавенъ Вѣстникъ настоящия указъ.» (Приема се).

«Ст. IV. Слѣдъ истичането на тритѣ мѣсеца да се запрети абсолютно обращението на рублитѣ и въ търговскитѣ зимнядавания, подъ строга отговорность на ония, които ги испущатъ, като се допустне само на банкеритѣ и сарафитѣ да ги събиратъ съ цѣль за изнасяне изъ Княжеството.» (Приема се).

Прѣдсѣд.: Кога желае Нар. Събрание да се чете изцѣло? (Гласове: Сега). Съгласно чл 39-й отъ Правилникътъ, гласуването изцѣло може да стане, най-рано, въ идущето засѣдание. Г-нъ Славковъ има думжтж.

П. Славковъ: Това имахъ и азъ да кажж, което се каза отъ г-на прѣдсѣдателя; защото, съгласно чл. 39-й отъ Правилникътъ, гласуването изцѣло може да стане най-рано въ идущето засѣдание.

Прѣдсѣд.: Приема ли Нар. Събрание третото четение да стане въ идущето засѣдание? Който приема да си вдигне ржката. (Болшинство) Приема се.

Слѣдъ това ще се прочете отношението на Върховната Смѣтна Палата.

Секр. Сарж-Ивановъ: (Чете):

«Върховна Смѣтна Палата. No. 1468. 24-й Октомв. 1887 год. г. София.

До г-на Прѣдсѣдателя на V-то Обикновенно Нар. Събрание.

Съгласно чл. 105, алинея 6-та, отъ Конституцията, Върховната Смѣтна Палата има честь, г-не Прѣдсѣдателю, да испрати въ Нар. Събрание изработенитѣ отъ нея прѣзъ 1885 и 1886 г. два доклада, отъ които първий съдържа допълнителна смѣтка по испълнение бюджетитѣ за финансовитѣ 1879/80, 1880/81 години, и приврѣменна смѣтка на бюджета за 1881 год., а вторий — допълнителна смѣтка по испълнение бюджетитѣ на горѣпомѣнжтитѣ финансови години и приврѣменна смѣтка на бюджета за 1882 година.

Тия два доклада на Палатата адресирани до IV-то Обикновенно Нар. Събрание, не сж прѣдставени въ свое врѣме на това Събрание, защото то не е имало редовни сесии прѣзъ послѣднитѣ двѣ години въ прѣдвидений отъ Конституцията периодъ, а е имало само извънредни сесии.

Тъй като въ началото на текущата 1887 год., съгласно указа по Финансовото М-ство No. 3 отъ 14-й Януарий, въ Палатата се въвѣде прѣобразуване чрѣзъ принасянието въ нея визировката платежнитѣ заповѣди и чрѣзъ своеврѣменното провѣрявание смѣткитѣ и документитѣ на текущата 1887 год. прѣзъ сжщата тая година, то Палатата биде принудена да се завземе прѣимущественно съ тая нова работа, и вслѣдствие на това закъснѣ съ прѣглеждането смѣткитѣ на миналитѣ години, поради което не ѝ бѣ възможно да приготви и прѣдстави въ настоящата сесия докладъ по прѣглеждането смѣткитѣ на финансовата 1883 година.

Приложение: 300 екземпляра отъ доклада за финансовата 1881 год. и 300 екземпляра отъ доклада за 1882 година.

Прѣдсѣдатель: И. Н. Гюзелевъ.

Секретарь: Д. Димовъ».

Прѣдсѣд.: Разглеждането докладитѣ на Върховната Смѣтна Палата се прѣдписва отъ чл. 105-й на Конституцията и отъ чл. 1-й отъ закона за Върховната Смѣтна Палата буква ж) и з); тъй щото нѣма нужда да се приематъ докладитѣ по принципъ. Остава само да се прѣпратятъ на финанциалната коммисия за разглеждане и провѣрявание. И тъй докладитѣ на Върх. Смѣтна Палата ще се проводятъ на финанциалната коммисия. (Гласове: Съгласни).

Послѣ, на дневенъ редъ иде прѣдложението на Министерския Съвѣтъ за уволнението на съвѣтника при Върховната Смѣтна Палата, Тома Георгиевъ.

Г-нъ секретарь ще прочете отношението и указа.

Секр. А. Байчевъ: (Чете) «Министерский Съвѣтъ. No. 171. Ноември 5-й день 1887 год. г. София.

До г-на Прѣдсѣдателя на V-то Обикновенно Нар. Събрание.

Г-нъ Прѣдсѣдателю.

Миналата година, съвѣтникътъ въ Върховната Смѣтна Палата, г-нъ Т. Георгиевъ е прѣнебрѣгвалъ работата си и се е занимавалъ съ подкопавание интереситѣ на държавата.

Нѣколкократнитѣ напомнювания, които не сж успѣли да отвърнатъ Т. Георгиева отъ зловрѣднитѣ му занятия, правителството се видѣло принудено да го отчисли.

Прѣдъ видъ на чл. 3 й отъ законътъ за Върховната Смѣтна Палата, имамъ честь при настоящето си, да ви испратя завѣренъ прѣписъ отъ съотвѣтствующийтъ указъ, съ молба да го внесете на утвърждение въ прѣдсѣдателствуемото отъ васъ Нар. Събрание.

Ползувамъ се отъ случайтъ, г-не Прѣдсѣдателю, да ви увѣря за отличнитѣ ми къмъ васъ уважения.

Прѣдсѣдатель на Министерский Съвѣтъ,

Министръ: С. Стамболовъ.

УКАЗЪ

No. 22.

НИЙ РЕГЕНТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ.

Като одобряваме прѣдложението на г-на Прѣдсѣдателя на Министерский Съвѣтъ, прѣдставено намъ съ доклада му отъ 21-й Ноември 1886 год. подъ No. 254,

Постановихме и постановляваме:

I. Отчислява се отъ длъжность съвѣтникътъ въ Върховната Смѣтна Палата, г-нъ Тома Георгиевъ.

II. Настоящий указъ да се внесе, съгласно чл. 3-й отъ законътъ за Върховната Смѣтна Палата, въ най-близката сесия на Народното Събрание.

III. Испълнението на настоящий указъ възлагаме на г-на Прѣдсѣдателя на Министерский Съвѣтъ.

Издаденъ въ ст. София на 21 Ноември 1886 год.

(Подп.): Ст. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Прѣдсѣдатель на Министерский Съвѣтъ,

Министръ: В. Радославовъ

Вѣрно съ първообразното:

Секретарь на Министерский Съвѣтъ: Б. Орановъ».

Прѣдсѣд.: Чл. 3-й отъ закона за Върховната Смѣтна Палата гласи: (Чете)

«Прѣдсѣдателя и съвѣтницитѣ се назначаватъ съ указъ отъ Негово Височество по доклада на прѣдсѣдателя на Министерский Съвѣтъ, а се отчисляватъ по исказано недовѣрие отъ страна на правителството или на Нар. Събрание; но и въ двата случая, по рѣшението на послѣдното, т. е. на Нар. Събрание».

Тъй щото, както се види отъ отношението, правителството е исказало недовѣрие къмъ тоя чиновникъ, уволнило го е и сега иска да се одобри това уволнение отъ Нар. Събрание.

Д. Ц. Коцовъ: Г-да! Тукъ се прочете бумагата, която бѣ постжпила отъ Министерский Съвѣтъ, по уволнението на нѣкой си Тома Георгиевъ, съвѣтникъ въ Върховната Смѣтна Палата. Вий всички разбирате, г-да прѣдставители, въ какво положение се намираше нашето отечество миналата година, по това врѣме, когато е станжло това уволнение; тогава, когато всичкитѣ синове на България сж били длъжни да се борятъ за нейното сжществуване, намѣрахж се хора разбойници, като тогова — Тома Георгиевъ — които искахж да продаджтъ нейната свобода и независимость. Правителството се е показало патриотическо като е хвърлило долу тоя человѣкъ, който се е хранилъ отъ Българския потъ. За това, прѣдлагамъ да се одобри земената мѣрка отъ правителството, и да се признае отчислението на Тома Георгиевъ, като законно и справедливо. Не щѣмъ ний хора, които копаятъ свободата и независимостьта на България! Вънъ такива разбойници! (Ржкоплѣскание).

Прѣдсѣд: Одобрява ли Нар. Събрание уволнението на Тома Георгиевъ, съвѣтникъ въ Върховната Смѣтна Палата? (Гласове: Одобрява). Който не одобрява това уволнение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се уволнението.

На дневенъ редъ иде четение законопроектътъ за окржжнитѣ съвѣти.

Замолява се г-нъ секретарь да го прочете.

Секр. Ант. Байчевъ: (Чете) «Министерство на Вжтрѣшнитѣ Дѣла. Отдѣление Стопанско. No. 10139. Ноември 6-й день 1887 год. г. София.

До г-на Прѣдсѣдателя на V-то Обикновенно Нар. Събрание.

Съгласно чл. 109-й отъ Конституцията, като испращамъ заедно съ това единъ законопроектъ за окр. съвѣти, имамъ честь да ви моля, г-не Прѣдсѣдателю, да го внесете въ Нар. Събрание за разглеждание.

Приложение: Прѣписъ отъ Височайше одобрений докладъ No. 10065, 300 екземпляра отъ законопроекта и толкова екземпляра отъ доклада по сжщия законопроектъ.

Министръ: С. Стамболовъ.
Главенъ секретаръ: И. Лукановъ.
Началникъ на отдѣлението: Гешевъ.

На първообразното съ собственната ржка на Негово Царско Височество написано: „Одобрено“

Фердинандъ.

Докладъ до Негово Царско Височество Князя.

No. 10065.

Господарю!

Съгласно съ чл. 109-й отъ Конституцията, имамъ честь да моля Ваше Царско Височество да разрѣшите да се внесе въ сегашната сесия на V-то Обикновенно Нар. Събрание, приготвений законопроектъ за окржжнитѣ съвѣти.

Сьмъ, Господарю, на Ваше Царско Височество най-покоренъ служитель и вѣренъ поданникъ.

г. София, Ноември 5-й день 1887 год.

(Подп.) Министръ на Вжтрѣшн. Дѣла: С. Стамболовъ.

Вѣрно, Началникъ на отдѣлението: Гешевъ.

Докладъ до Народното Събрание.

За устройството, правата и вѣдомството на Окржжнитѣ Съвѣти въ България има издадени до сега само двѣ наредби, а именно: «Врѣменнитѣ правила» отъ 19-й Септември 1878 год. и «Закона за Окржжнитѣ Съвѣти» отъ 23-й Септември 1882 год. Както първитѣ, обаче, така и вторитѣ, освѣнъ другитѣ недостатъци, които ги правятъ неприспособими у насъ, иматъ още и тоя общъ недостатъкъ, че прѣдвиждатъ за изборитѣ имъ, въпрѣки приетото отъ Конституцията начало, двойната система. Освѣнъ това, Врѣменнитѣ правила, макаръ и да противорѣчатъ на сжществующия законъ за Окржжнитѣ Съвѣти, не сж отмѣнени напълно съ послѣдния; но, спорѣдъ едно постановление на IV-то Обикновенно Нар. Събрание, отъ 24-й Декември 1883 год., сж въ сила въ онія си части, които се отнасятъ до избиранието на съвѣтитѣ и до начина на възнаграждението на постоянните комисии. Въ оста-

налото съвѣтитѣ сѫ се подчинявали на закона отъ 1882 год., но тѣхната дѣятелность се е спъвала съ това, че тѣ не сѫ имали свои бюджети и по тая причина или никакъ не сѫ се занимавали съ въпроси отъ мѣстенъ окржженъ интересъ, или пакъ, ако сѫ се занимавали, рѣшенията имъ по тѣхъ сѫ оставали, по нѣманье срѣдства, неизпълнени.

Прѣдлагаемий законопроектъ, като отстранява недостатъцитѣ, които сѫ забѣлѣзани въ сѫществующитѣ до сега наредби по устройството на Окржжнитѣ Съвѣти, поставя тия послѣднитѣ напълно върху началата на самоуправлението. Членоветѣ на съвѣтитѣ, споредъ тоя законопроектъ, ще се избиратъ направо отъ избирателитѣ и по такъвъ начинъ, щото всичкитѣ населени мѣста въ окржжията да могатъ да иматъ свои прѣставители въ съвѣта. При това, за избѣгване стълкновенията по изборитѣ, които стълкновения, както показватъ досегашнитѣ случаи, ставатъ при съставяне избирателното бюро, въ прѣдлагаемия проектъ се прѣдвижда, щото изборитѣ за Окржжнитѣ Съвѣти да се ржководятъ отъ бюро, съставътъ на което се опрѣдѣля прѣдварително и е отъ лица, на които напълно може да се възложи тая важна обязанность. Най-сетнѣ, съ прѣдвижданьето особенъ бюджетъ за окржжията, законопроектътъ дава на съвѣтитѣ възможность да испълнятъ рѣшенията си по работи отъ интересъ на окржжието.

София, Ноември 1887 година.

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла: С. Стамболовъ.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за окржжнитѣ съвѣти.

Глава I.

Окржжно прѣдставителство и неговий съставъ.

Чл. 1. Всѣко окржжие има единъ Окржженъ Съвѣтъ, който го прѣдставя и се грижи за интереситѣ му.

Чл. 2. Окржжний Съвѣтъ състои отъ членове, избрани направо отъ населението на окржжието, по единъ на всѣки 8000 души отъ двата пола.

Чл. 3. Членоветѣ на Окржжния Съвѣтъ се утвърждаватъ въ длъжноститѣ си съ Княжески указъ, по прѣдставление отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 4. Слѣдъ утвърждението избора, членоветѣ на Окржжния Съвѣтъ се свикватъ отъ Окржжния Управитель на първа сесия и, подъ прѣдсѣдателството на най-стария изпомежду имъ, съ тайно гласоподаване, избиратъ единъ прѣдсѣдатель и единъ главенъ секретарь за съвѣта.

Слѣдъ това, подъ прѣдсѣдателството на избрания прѣдсѣдатель, избиратъ, сѫщо по тайно гласоподаване, прѣдсѣдатель и нуждното число членове за Окржжната Постоянна Коммисия, които се утвърждаватъ въ длъжность съ Княжески указъ, по прѣдставление отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Въ случай на равногласие, горнитѣ избори се повтарятъ и потретятъ, слѣдъ което, ако пакъ има равногласие, рѣшава се съ жребие, теглено отъ прѣдсѣдателствующия.

За избора се съставя протоколъ въ два екземпляра, отъ които единий се праща чрѣзъ Окржжния Управитель Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 5. Въ окржжия, на които населението е по-малко отъ 150000 жители, Постоянната коммисия състои отъ единъ прѣдсѣдатель и три члена; а въ окржжия, съ население повече отъ 150000 жители — отъ единъ прѣдсѣдатель и четири члена.

Чл. 6. Постоянната Коммисия, въ първото си засѣдание слѣдъ встжпване на длъжность, подъ прѣдсѣдателството на своя прѣдсѣдатель избира съ тайно гласоподаване измежду членоветѣ си едного за секретарь и едного за кассиеръ, които се утвърждаватъ на тия длъжности съ приказъ отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, основанъ на протокола, който за тая цѣль се съставя отъ Постоянната Коммисия и се испраща чрѣзъ Окржжния Управитель.

Въ случай на равногласие постжпя се споредъ чл. 4.

Забѣл. Секретарьтъ на Постоянната Коммисия е помощникъ на главния секретарь на Окржжния Съвѣтъ прѣзъ врѣмето на сесиитѣ.

Глава II.

Окржжни избиратели.

Чл. 7. Избиратели за Окржжнитѣ Съвѣти сѫ всички български граждане, които притежаватъ качествата, изисквани при избираньето общински власти (чл. 24 отъ закона за градскитѣ и чл. 27 отъ закона за селскитѣ общини) и които не влизатъ въ категорията на лишенитѣ отъ избирателното право (чл. 25 отъ закона за градскитѣ и 28 за селскитѣ общини).

Чл. 8. Изискуваното съгласно съ прѣдходния членъ качество за избиратель се доказва съ записване въ избирателнитѣ списъци на общината, на които избирательтъ е членъ.

Глава III.

Избирателни списъци.

Чл. 9 Списъцитѣ за окржжнитѣ избиратели въ всѣка община се прѣглеждатъ, допълнятъ и съставятъ окончателно на всѣки три години веднажъ, прѣзъ мѣсецъ Февруарий, отъ надлѣжнитѣ Общински Управления по начина, показанъ въ чл. 26 отъ закона за градскитѣ и чл. 29 отъ закона за селскитѣ общини.

Чл. 10. Съставенитѣ споредъ прѣдходния членъ избирателни списъци въ всѣка община се обнародватъ въ първия недѣленъ день отъ мѣсецъ Мартъ чрѣзъ залѣпянието имъ на видни мѣста, за да може всѣки избиратель да ги прѣглежда въ течение на 15 дни.

За тая цѣль прѣписъ отъ списъцитѣ се намира подъ разположение на избирательтѣ и въ помѣщението на общинското управление.

Забѣл. Въ общини, гдѣто има печатници, избирателнитѣ списъци трѣбва да бждатъ напечатани.

Чл. 11. Прѣзъ означения въ прѣдходния членъ срокъ незаписанитѣ, които мислятъ, че иматъ право да сѫ избиратели, както и онія, които би съгледали, че не сѫ записани въ избирателнитѣ списъци други лица, или че сѫ записани неправилно, могатъ да заявятъ за това писменно въ общинския съвѣтъ, който, слѣдъ като испита интересующитѣ се лица, произнася се върху тия заявления въ течение на петь дни отъ получването имъ.

Рѣшенията на общинския съвѣтъ въ такъвъ случай трѣбва да сѫ мотивирани и да се съобщатъ на заинтересуванитѣ лица отъ кмета въ три дни отъ деня на издаването имъ.

Чл. 12. Недоволнитѣ отъ рѣшенията на общинския съвѣтъ, въ течение на петь дни, могѫтъ да апелиратъ прѣдъ върховната коммисия на надлѣжното окржжие, съставена отъ прѣдсѣдателя на Постоянната Коммисия, отъ общинския кметъ на окржжния градъ, отъ единъ членъ на Окржжния Съвѣтъ и отъ прѣдсѣдателя на Окржжния Сѫдъ, или, гдѣто такъвъ нѣма, отъ мировия сѫдия. Въ тая коммисия прѣдсѣдателствува единъ отъ двамата послѣдни.

Забѣл. Членътъ отъ Окржжния Съвѣтъ, който ще влѣзе въ състава на върховната коммисия, избира се отъ постоянната коммисия. Върховната коммисия се събира по покана отъ нейния прѣдсѣдатель, до когото се отправятъ заявленията.

Чл. 13. Върховната коммисия издава рѣшенията си върху всички подадени оплаквания и заявления по избирателното право въ течение на 10 дни отъ деня на постѫпването имъ. Ако заинтересуванитѣ не бѫдѫтъ доволни отъ рѣшенията на коммисията, могѫтъ да се оплакватъ прѣдъ Народ. Събрание, което рѣшава окончателно.

Забѣлѣжка. Всичкитѣ книжа по заявленията и потѫжванията се освобождатъ отъ гербови марки и канцелярски берии.

Чл. 14. Прѣписъ отъ прѣгледанитѣ и съставени съгласно съ настоящия законъ избирателни списъци за всѣка община надлѣжното общинско управление е длъжно да испроводи въ постоянната коммисия най-късно до 10 Априлий.

Чл. 15. Постоянната коммисия, щомъ получи общинскитѣ избирателни списъци, раздѣля окржжието на избирателни околии, населението на които не трѣбва да бѫде по-малко отъ 8000 и повече отъ 32,000 жители отъ двата пола.

Чл. 16. За всѣка отъ избирателнитѣ околии, на които е раздѣлено окржжието, съгласно съ прѣдходния членъ, постоянната коммисия опрѣдѣля за избирателенъ центръ по-населеното и срѣдоточно мѣсто и съставя отдѣлни избирателни списъци, които, найкъсно до 15 Май, распраща въ избирателнитѣ центрове на околнитѣ, като съобщава и броятъ на членоветѣ, които всѣка околия ще избира за Окржжния Съвѣтъ, както и общинитѣ, отъ които се състои околията.

Глава IV.

Избираемость и несъвмѣстимости.

Чл. 17. Избираеми за членове на Окржжнитѣ Съвѣти сѫ всички български граждане, които притѣжаватъ потрѣбнитѣ за това качества, изисквани при избирането общински власти (чл. 29 отъ закона за градскитѣ общини) и които невлизатъ въ категорията на лишенитѣ отъ избираемость по чл. 30 отъ сѫщия законъ, съ исключение членоветѣ на постояннитѣ коммисии, които могѫтъ да се избиратъ.

Забѣлѣжка 1. Въ окржжия гдѣто има значително число граждане, незнающи български, до трима отъ членоветѣ на Окржжния Съвѣтъ и единъ отъ членоветѣ на постоянната коммисия могѫтъ да бѫдѫтъ лица грамотни на неофициалния языкъ.

Забѣлѣжка. 2. Лицата, които сѫ свършили срѣднъо или по-горно образование, могѫтъ да се избиратъ за членове въ Окржжнитѣ Съвѣти, ако сѫ навършили 25 години, макаръ и да не отговарятъ на условията, изискувани отъ пунктъ 3 на чл. 29 отъ закона за градскитѣ общини.

Чл. 18. Прѣдсѣдательтъ и членоветѣ на постоянната коммисия не могѫтъ въ сѫщото врѣме да занимаватъ каквато и да е държавна или обществена служба. Тѣ не могѫтъ да бѫдѫтъ и сѫдебни засѣдателье, нито пакъ да боравятъ съ адвокатство.

Лицата отъ духовно звание не могѫтъ да бѫдѫтъ нито прѣдсѣдателье, нито членове на Окржжния Съвѣтъ.

Едно и сѫщо лице не може да бѫде сѫщеврѣменно членъ на два Окржжни Съвѣти.

Чл. 19. Окржжнитѣ Съвѣти и постояннитѣ коммисии се избиратъ за три години и начеватъ да дѣйствуватъ отъ 1 Септемврий.

Чл. 20. Прѣдсѣдателитѣ и членоветѣ на Окржжния Съвѣтъ и постоянната коммисия могѫтъ да бѫдѫтъ уволнявани или отстранявани отъ длъжность, прѣди да истече врѣмето, за което сѫ избрани:

а) по самоволно подаване оставката си Окржжному Съвѣту, който прави върху това постановление и го испраща Окржжному Управителю.

Забѣлѣжка. Ако Окржжний Съвѣтъ не е свиканъ или не ще се свика наскоро на сессия, оставкитѣ се подаватъ въ постоянната коммисия, която прави потрѣбното постановление.

б) по исказано недовѣрие отъ Окржжния Съвѣтъ, мотивирано въ протоколъ на една отъ сессиитѣ му;

в) по изгубване правото на избираемость, и

г) по искание отъ надлѣжнитѣ сѫдебни власти за обвинения въ прѣстѫпления, съгласно съ чл. 46-й отъ закона за чиновницитѣ.

Чл. 21. По изброенитѣ въ прѣдходния членъ случаи подаденитѣ оставки, постановленията на Окржжнитѣ Съвѣти и исканията на сѫдебнитѣ власти се испращатъ отъ тия послѣднитѣ Министру на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, който, ако ги одобри, прѣдставя ги за утвърждение съ Княжески Указъ.

Чл. 22. На мѣстото на излѣзълъ отъ Окржжния Съвѣтъ членъ назначава се оня отъ кандидатитѣ, който е получилъ наймного гласове по врѣме на избора подиръ утвърденитѣ членове.

Чл. 23. На мѣсто на излѣзълъ прѣдсѣдатель или членъ отъ постоянната коммисия, прѣди да истече строкътъ на служението му, членоветѣ на Окржжния Съвѣтъ, по прѣдложение отъ М-ра на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, избиратъ такъвъ изъ помежду си по рѣда, указанъ въ чл. 4-й отъ настоящия законъ.

Новоизбранното лице се утвърждава съгласно чл. 4-й и стои на длъжность толкова врѣме, колкото е имало да служи уволненото.

Чл. 24. Когато цѣлий съставъ на нѣкой Окржженъ Съвѣтъ би прѣстѫпилъ тѣжко обязанноститѣ си прѣдъ законитѣ, или чрѣзъ лошо и немарливо управление би турилъ въ опасность интереситѣ на окржжието, такъвъ съвѣтъ се отстранява и дава подъ сѫдъ отъ М-ра на Вѫтр. Дѣла по мотивирано прѣдставление на Окржжния Управитель.

До избирането новъ Окржженъ Съвѣтъ, което трѣбва да стане не по-късно отъ единъ мѣсецъ слѣдъ растурянието на стария, Министрътъ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, съ приказъ, назначава четирма измежду получившитѣ най-много гласове слѣдъ членоветѣ отъ дадения подъ сѫдъ Окржженъ Съвѣтъ, които извършватъ приврѣменно само длъжностьта на постоянната коммисия.

Така назначенитѣ членове избиратъ изъ помежду си съ тайно гласоподаване прѣдсѣдатель, секретарь и кассиеръ.

Глава V.

Изборъ за Окржжнитѣ Съвѣти.

Чл. 25. Избирателитѣ за избиране членове на Окржжнитѣ Съвѣти се събиратъ на всѣки три години по веднѫжъ, въ първия недѣленъ день отъ мѣсецъ Августъ, часътъ на 8 сутренята.

Забѣлѣжка. За избиране членове за замѣстяние отстраненъ и даденъ подъ сѫдъ Окр. Съвѣтъ, прѣди да истече срокътъ на служението му, избирателитѣ се свикватъ съгласно съ чл. 24-й и не въ означеното въ настоящия членъ врѣме.

Чл. 26. Свикването избирателитѣ за избиране членове за Окржжнитѣ Съвѣти става съ княжески указъ, който трѣбва да прѣдшествува деня на изборитѣ най-малко съ единъ мѣсецъ.

Чл. 27. Двѣ седмици прѣди опрѣдѣления за изборитѣ день постоянната комисия съобщава на кметоветѣ въ центроветѣ на избирателнитѣ околии за деня и часа на изборитѣ, а така сѫщо и за числото на членоветѣ, които има да се избиратъ. Кметоветѣ отъ своя страна прогласяватъ това на избирателитѣ въ всичкитѣ общини, които влизатъ въ избирателната околия.

Чл. 28. Изборитѣ въ всѣка околия се ржководятъ отъ едно бюро, състоящe отъ единъ прѣдсѣдатель и четирма членове, избрани измежду кметоветѣ на сѫщата околия по жребие, теглено отъ прѣдсѣдателя на Върховната комисия въ публично засѣдание.

Единъ отъ четирмата членове, по назначение отъ прѣдсѣдателя на бюрото, испълнява длъжностьта на секретарь.

Забѣлѣжка. Ако избирателний центръ бѫде въ община, която има населяние по́-вече отъ 5000 жители, кметътъ на тая община е по право прѣдсѣдатель на бюрото; а другитѣ четире членове се избиратъ по горния начинъ отъ Върховната комисия измѣжду членоветѣ на общинския й съвѣтъ.

Чл. 29. Прѣдсѣдательтъ на бюрото пази реда и тишината въ избирателното събрание, въ което се допуска личното присѫтствие само на избирателитѣ.

Чл. 30. Допуща се гласуването и на лицата, които, безъ да сѫ записани въ избирателнитѣ списъци, би прѣдставили на бюрото рѣшение отъ прѣдвиденитѣ въ чл. 54-й отъ закона за градскитѣ общини власти, че сѫ законни избиратели.

Чл. 31. Избирателитѣ не могѫтъ да влизатъ въ избирателното събрание съ орѫжие и съ каквото и да било побойно орѫдие (тоеги, бастуни и проч.). Които не се съобразяватъ съ прѣдписанието на тоя членъ, наказватъ се съгласно съ чл. 56-й отъ закона за градскитѣ общини.

Чл. 32. Всичкитѣ непрѣдвидени въ тоя законъ прѣстѫпления по изборитѣ на окржжнитѣ съвѣти се заявяватъ и наказватъ съгласно съ закона за избиранье народни прѣдставители.

Чл. 33. Избирателнитѣ събрания не могѫтъ да се занимаватъ освѣнъ съ избирането, за което сѫ свикани. Въ противенъ случай бюрото се оттегля, съставя протоколъ за това и събранието се счита за распуснѫто.

Чл. 34. За въстановлението нарушенъ редъ и тишина, било при распущането избирателното събрание, било при произвеждането изборитѣ, прѣдсѣдательтъ може да поиска помощь отъ полицейскитѣ или военнитѣ власти, които сѫ длъжни да му я дадѫтъ незабавно.

Чл. 35. Гласоподаването се произвежда по реда, прѣдвиденъ въ закона за избиране народни прѣдставители и става непосрѣдственно и тайно, съ бюлетини, въ които всѣки избирателъ записва имената на толкова лица, колкото членове е опрѣдѣлено да се избиратъ отъ околията.

Чл. 36. Вситѣ заявления прѣзъ деня на изборитѣ се подаватъ прѣдсѣдателю на бюрото, който, заедно съ членоветѣ, прави нуждитѣ по тѣхъ распореждания. Ако бюрото откаже да приеме нѣкое заявление, тѫжительтъ го праща най-кѫсно въ три дни, до окржжния управитель, който го прѣпраща за разглеждание въ върховната коммисия (чл. 12).

Чл. 37. Слѣдъ изброяването гласоветѣ, считатъ се избрани членове за окржжния съвѣтъ онія лица, които сѫ получили въ тоя день най-много гласове. При получване равни гласове въпросътъ се рѣшава по жребие въ върховната коммисия.

Чл. 38. По изброяването гласоветѣ на всички кандидати се съставя протоколъ, въ който се отбѣлѣжватъ всички подробности, прѣдвидени въ чл. 23 отъ закона за избиране народни прѣдставители.

Тоя протоколъ, заедно съ всичкитѣ бюлетини, провьрвени и подпечатани, подписанъ отъ прѣдсѣдателя на бюрото и отъ избирателитѣ, които би пожелали това, съ приложение и на заявленията по избора, ако има такива, се испровождатъ веднага до окржжния управитель, който, вѫтрѣ въ три дена, ги прѣдава за провѣряване въ върховната коммисия.

Чл. 39. Върховната коммисия е длъжна да свърши провѣрката на окржжнитѣ избори въ течение на 10 дена и слѣдъ това, заедно съ своето мотивирано постановление за утвърждение или касирание изборитѣ, испраща вситѣ книжа по тѣхъ чрезъ окржжния управитель Министру на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 40. Министрътъ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, възъ основание на постановлението отъ върховната коммисия, прави прѣдложение за утвърждение или касирание избора съ княжески указъ. Въ послѣдния случай той прави распореждание за произвождание новъ изборъ, съгласно съ чл. 26.

Глава VI.

Сесии и разисквания на окржжнитѣ съвѣти.

Чл. 41. Окржжнитѣ съвѣти се свикватъ на редовна сесия, която трае отъ 1-й до 30 Септемврий всѣка година.

Сесията може да се закрие и по-рано, ако работитѣ се свършѫтъ. Тя може да се продължи на една седмица по взаимното съгласие между съвѣта и окржжния управитель съ приказъ отъ Министра на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 42. Окржжнитѣ съвѣти могѫтъ да се свикватъ и на извънредни сесии, когато правителството намѣри за нужно, или когато едната третя отъ членоветѣ поиска това отъ окржжния управитель.

Чл. 43. Извънреднитѣ сесии на окржжнитѣ съвѣти се свикватъ съ княжески указъ, въ който се отбѣлѣжва врѣмето, прѣзъ което ще трае сесията и прѣдмѣтитѣ, които има да се обсѫждатъ. Срокътъ на извънреднитѣ сесии може да се намали отъ съвѣта, ако работитѣ, за които е свиканъ, се свършатъ понапрѣдъ.

Чл. 44. Поканитѣ за редовнитѣ и извънреднитѣ сесии се приготвятъ отъ постоян. коммисия и се испращатъ чрезъ окр.

управитель до членоветѣ на съвѣта най-малко осемь дни прѣди отварянието сесиията.

Чл. 45. Сесиитѣ на окржжнитѣ съвѣти се отварятъ въ центроветѣ на окржжията отъ надлѣжнитѣ окржжни управители, които прѣдставятъ на съвѣтитѣ подробни изложения за състоянието на окржжията въ стопанско, търговско, промишлено, игиенично и други отношения отъ мѣстни интереси на окржжията, върху които се простира дѣятелностьта на съвѣтитѣ.

Изложенията на окржжнитѣ управители своевръмено се напечатватъ на отдѣлни брошури.

Забѣлѣжка. Поради извънредни причини сесиитѣ на окржжнитѣ съвѣти могатъ да се отварятъ и въ други мѣста на окржжието, но това става съ княжески указъ.

Чл. 46. Заседанията на окржжнитѣ съвѣти ставатъ при отворени врата. Тѣ биватъ и при затворени, ако това прѣдложи прѣдсѣдательтъ или една третя отъ присжтствующитѣ членове.

Чл. 47. Заседанията се отварятъ, ржководятъ и затварятъ отъ прѣдсѣдателя на окржжния съвѣтъ, който, ако отсжтствува, упълномощава едного отъ членоветѣ да го замѣстя.

Чл. 48. Прѣдсѣдательтъ се грижи за добрия редъ въ заседанията. Той може да постжпя съ нарушителитѣ на реда и тишината съгласно съ прѣдписанието на чл. 73 отъ закона за градскитѣ общини.

Чл. 49. Въ края на всѣко заседание прѣдсѣдательтъ, слѣдъ прѣдварително съвѣщание съ съвѣта, опрѣдѣля дневния редъ за слѣдующето заседание.

Дневний редъ се написва и залепя на видно мѣсто прѣдъ стаята на заседанията.

Чл. 50. Заседанията на окржжния съвѣтъ ставатъ, само ако присжтствуватъ по-вече отъ половината на членоветѣ му.

Чл. 51. Окржжний управитель може да присжтствува въ заседанията на съвѣта самъ лично или да проважда отъ своя страна нѣкой чиновникъ. Съвѣтътъ е длъженъ да изслуша и единия и другия всѣкога, когато поискатъ да говорятъ и да обсжжда всѣки прѣдмѣтъ, който би му се прѣдложилъ отъ окржжния управитель.

Чл. 52. Окржжний управитель нагледва, щото въпроситѣ, които се внасятъ въ окржжния съвѣтъ за обсжждание, да сж прѣдварително добрѣ изслѣдвани, изучени и снабдени съ вситѣ потрѣбни документи.

Чл. 53. Никой членъ отъ съвѣта не може да присжтствува и да взима участие въ заседание, въ което се разискватъ въпроси, относящи се до лични негови и на жена му интереси или до интереситѣ на негови роднини и сдружници (п. 4 отъ чл. 30 на закона за градскитѣ общини), или пакъ кога се разглѣждатъ смѣткитѣ на зависяще отъ съвѣта учреждение, въ което той е членъ.

Чл. 54. Прѣдложение, което би направилъ нѣкой отъ членоветѣ, за да може да се приеме отъ съвѣта и подложи на разискване, трѣбва да се поддържи отъ една четвьртъ отъ присжтствующитѣ членове.

Чл. 55. Гласоподаването става явно освѣнъ въ случаитѣ за назначавания и отчисляванія лица по окржжни служби, при които гласуването е тайно, съ бюлетини.

Забѣлѣжка. При гласуване за назначение или отчисление, ако гласоветѣ се раздѣлятъ на равно число, гласътъ на прѣдсѣдателя рѣшава.

Чл. 56. Всѣки отъ членоветѣ на съвѣта гласува по убѣждението си, безъ да се допитва отъ своитѣ избиратели. Той прѣдставя цѣлото окржжие, а не само околията, която го е избрала.

Чл. 57. Рѣшенията на окржжния съвѣтъ ставатъ по вишегласие на присжтствующитѣ въ заседанието членове. Въ случай на равногласие, гласътъ на прѣдсѣдателя рѣшава.

Чл. 58. Заседание на Окржжния Съвѣтъ, станжло не въ врѣме на законна сесиия, брои се за недѣйствително и се растури отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по прѣдставление на Окржжния Управитель.

Чл. 59. Приетитѣ отъ съвѣта рѣшения въ всѣко заседание се излагатъ въ видъ на постановления, отбѣлѣжвани въ особенъ протоколъ, който съдържа:

а) имената на присжтствующитѣ и отсжтствующитѣ членове;

б) прѣдмѣтитѣ на разискванието;

в) основанията на рѣшението и самото рѣшение.

Забѣлѣжка. Онія отъ членоветѣ, които не сж се съгласили съ рѣшението на съвѣта, могатъ да приложатъ при постановлението своето особно мнѣние, което трѣбва да бжде мотивирано, подписано отъ тѣхъ и подадено прѣдсѣдателю на Съвѣта въ течение на три дни отъ деня на рѣшението. Въ противенъ случай особното мнѣние се счита, като не станжло.

Чл. 60. Всѣки протоколъ се прочита въ началото на слѣдующето заседание, и, слѣдъ като се приеме отъ съвѣта, подписва се отъ вситѣ присжтствувавши членове.

Чл. 61. Прѣписъ отъ всѣки приетъ и подписанъ, съгласно съ прѣдходния членъ, протоколъ незабавно се испраща Окржжному Управителю, който издава расписка за получването му.

Чл. 62. Когато протоколътъ отъ едно заседание на съвѣта не е съобщенъ на Окржжния Управитель, най-късно въ течение на петь дни отъ подписването му, всичкитѣ рѣшения, станжли въ това заседание, губжтъ силата си.

Чл. 63. Окржжния Съвѣтъ може да постанови да се обнародватъ извлечения отъ протоколитѣ.

Чл. 64. Длъжностьта на членъ въ Окржжния Съвѣтъ е безплатна. Плащатъ се само пжтни разноски по 40 ст. на километръ и дневни, доклѣ трае сесиията:

а) по четире лева на день на членоветѣ, които иматъ мѣстожителството си въ града, гдѣто се събира сесиията, и

б) по шесть лева на день на членоветѣ, съ мѣстожителство извънъ тоя градъ.

Сжщитѣ пжтни и дневни имъ се плащатъ, когато се командируватъ или замѣщатъ нѣкой членъ отъ постоянната комисия.

Чл. 65. Окржжний Съвѣтъ си изработва единъ правилникъ за вжтрѣшния редъ, занятията и разискванията му, който правилникъ праща за одобрение Министру на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 66. Ако нѣкой отъ членоветѣ на съвѣта безъ уважителни причини отсжтствува отъ заседанията, или не испжлня обязанноститѣ, които му налага съвѣтътъ, такъвъ, по рѣшение на съвѣта, се наказва съ глоба отъ 10—100 лева.

Глава VII.

Права и длъжности на Окржжнитѣ Съвѣти.

Чл. 67. Окржжний Съвѣтъ се произнася върху вситѣ въпроси, които иматъ исключително мѣстенъ, на окржжието, интересъ, а именно:

а) опрѣдѣля начина за събирането окржжнитѣ приходи, за управяването, поддържането и употрѣбението движимитѣ и недвижимитѣ имоти на окржжието, а така сѫщо — и условията за ползуването отъ тия имоти.

Забѣлѣжка. За означената въ тоя пунктъ цѣль, въ по-важнитѣ случаи, Окржжний Съвѣтъ разглѣжда и одобрява прѣдварително изработенитѣ и прѣдставени нему отъ постоян. коммисия правилници, които нетрѣбва да противорѣчѫтъ на законитѣ, правилницитѣ и распорежданията по общото управление на държавата.

б) одобрява приеманието или отказването завѣщания и подаръци, направени за окржжието;

в) слѣдъ като вземе мнѣнието на окржжния инжинеръ, означава посокитѣ и прѣдлага правението, поправянието и поддържанието окржжнитѣ, околийскитѣ и междуселскитѣ пѫтища и други обществени строения, които интересуватъ една или повече общини, като опрѣдѣля и помощьта, която всѣка община е длъжна да даде за посрѣщание разноскитѣ.

Забѣлѣжка. Рѣшенията на Окржжний Съвѣтъ по означенитѣ въ тоя пунктъ работи се турятъ въ дѣйствие, слѣдъ като съвѣтътъ изслуша мнѣнието на заинтересованитѣ общини. Недоволната отъ такова рѣшение община има право да се оплаче прѣдъ правителството въ течение на 15 дни отъ деня на съобщението имъ.

г) рѣшава застрахуването зданията, принадлѣжащи на окржжието:

д) отрежда суми и рѣшава, какви мѣрки трѣбва да се вематъ за подобрѣнието породата на добитъка, земледѣлието и развитието на търговията;

е) рѣшава и опълномощава постоянната коммисия да повдига и защищава сѫдебни искове отъ името на окржжието въ качество на ищецъ и да отговаря въ качество на отвѣтникъ;

ж) прѣдписва учрѣждаването и поддържанието общеполезни и благотворителни заведения въ окржжието и расхвърля между общинитѣ помощь, която трѣбва да даватъ въ подобни случаи;

з) опрѣдѣля, помощи за бѣднитѣ общини, за да ги улесни при правене черкви, училища, кладенци, чешми, пѫтища и други общеполезни строения;

и) опрѣдѣля участието, което окржжието трѣбва да вземе въ работи, които интересуватъ въ сѫщото врѣме окржжието и общинитѣ или окржжието и държавата или, най-сѣтнѣ, нѣколко окржжия. Въ случай на разногласие между заинтересованитѣ страни, надлѣжний Министръ, слѣдъ като изслуша възраженията на всѣка една, рѣшава въпроса окончателно;

к) опрѣдѣля заплатитѣ и пенсиитѣ на лицата, които получаватъ заплата отъ бюджета на окржжието;

л) опрѣдѣля размѣра на наградата за истрѣбление вредителнитѣ звѣрове.

Чл. 68. Ако намѣри за по-сгодно, Окржжний Съвѣтъ може да възлага рѣшението на прѣдмѣтитѣ, означени по пунктоветѣ на прѣдходния членъ, върху постоянната коммисия.

Прѣписъ отъ тѣзи рѣшения, произнесени, било отъ Окржжния Съвѣтъ, било отъ постоянната коммисия, въ течение на осемь дни отъ деня на произнасянието имъ, се праща Окржжному Управителю. Тѣ влизатъ въ сила, ако не сѫ отмѣнени отъ Окржжний Управитель въ течение на 15 дни отъ деня на съобщението имъ.

Чл. 69. Окржжний Съвѣтъ произнася се и върху слѣдующитѣ прѣдмѣти:

а) върху съставянието и одобрението нуждитѣ проекти, планове и оцѣнения по построяванието и поддържанието въ добро състояние окржжнитѣ пѫтища и въобще по въздиганието постройки, които се правятъ за смѣтка на окржжието, а така сѫщо правение салове и бродове, когато разноскитѣ за всѣки прѣдмѣтъ надминаватъ 3000 лева;

Забѣлѣжка. Прѣди да се произнесе върху означенитѣ въ тоя пунктъ прѣдмѣти, Окржжний Съвѣтъ е длъженъ да вземе мнѣнието на окржжния инжинеръ.

б) върху расхвърлянието прямитѣ данъци между общинитѣ на окржжието;

в) върху гласуването редовната върхнина за полза на окржжието въ размѣръ най-много 10% отъ сумитѣ на прямитѣ даждия, съ които се облага окржжието;

г) Одобрѣнието бюджета на окржжието за идущѫтѫ година;

д) Купуването, продаването и размѣнението недвижими имущества, принадлѣжащи на окржжието;

е) сключването заеми за смѣтка на окржжието;

ж) расхвърлянието извънредна върхнина, когато редовната се окаже недостатъчна. Размѣрътъ на извънредната върхнина не може да надминава 5% отъ суммата на прямитѣ даждия.

Чл. 70. Рѣшенията на съвѣта, означени въ прѣдходния членъ, влизатъ въ сила слѣдъ утвърждението имъ съ княжески указъ по докладъ отъ надлѣжния Министръ.

Чл. 71. Окржжнитѣ съвѣти сѫ длъжни да испълняватъ законнитѣ искания на правителството и да вършатъ всичко, което имъ се налага отъ нѣкой специаленъ законъ на държавата.

Чл. 72. Окржжнитѣ Съвѣти даватъ мнѣние и свѣдѣния по вситѣ прѣдмѣти, за които се питатъ отъ правителството и могѫтъ по свое начинание да отправятъ заявления и желания само по икономически въпроси отъ мѣстенъ интересъ.

Чл. 73. Окржжнитѣ Съвѣти могѫтъ да иматъ сношения по между си само по дѣла, които не излизатъ извънъ крѫга на тѣхното вѣдомство. Сношенията имъ съ други власти ставатъ всѣкога чрѣзъ Окржжнитѣ Управители.

Глава VIII.

Засѣданията и дѣлопроизводство на Постоянната Коммисия.

Чл. 74. Постоянната Коммисия работи ежедневно, освѣнъ неприсѫтственнитѣ дни и засѣдава всѣки пѫть, когато работата го изисква.

Тя се свиква на засѣдание отъ прѣдсѣдателя си или отъ замѣстника му.

Чл. 75. Прѣдсѣдателитѣ и членоветѣ на Постояннитѣ Коммисии получаватъ годишно възнаграждение, което се опрѣдѣля отъ Окржжнитѣ Съвѣти въ слѣдующитѣ размѣри:

1) въ окржжия съ население отъ 150 хиляди за прѣдсѣдателя отъ 2800 до 3600, за секретаря 2400 до 3000 и за членоветѣ отъ 2200 до 2600 лева; и

2) въ окржжия съ население отъ 150 хиляди жители нагорѣ за прѣдсѣдателя отъ 3000 до 4008, за секретаря отъ 2800 до 3400 и за членоветѣ отъ 2600 до 3200 лева.

Чл. 76. Засѣданията на Постоянната Коммисия се откриватъ и закриватъ отъ прѣдсѣдателя, а въ негово отсѫтствие — отъ замѣстника му.

Чл. 77. За да стане засѣдание, потрѣбно е да присѫтствуватъ повече отъ половината членове на Постоянната Коммисия.

Чл. 78. Окрѫжний Управитель може да присѫтствува въ засѣданията на Постоянната Коммисия лично или да проважда свой прѣдставитель.

Чл. 79. Дѣлата на Постоянната Коммисия, слѣдъ като се сгрупиратъ на пѫтни, стопански, финансови и т. н., расподѣлятъ се между членоветѣ ѝ съ постановление.

Чл. 80. Рѣшенията на Постоянната Коммисия ставатъ по вишегласие. Когато гласоветѣ се раздѣлятъ наравно, гласътъ на прѣдсѣдателя рѣшава.

Чл. 81. Разногласията между Окрѫжния Управитель и Постоянната Коммисия се рѣшаватъ отъ надлѣжния Министръ.

Чл. 82. За всѣко едно засѣдание на Постоянната Коммисия секретарьтъ държи протоколъ, който се прочита, одобрява се найкѫсно въ слѣдующето засѣдание отъ прѣдсѣдателя и присѫтствующитѣ на засѣданието членове и се приподписва отъ секретаря. Въ протокола се записватъ имената на присѫтствующитѣ и отсѫтствующитѣ членове, разглѣжданитѣ въпроси и взетитѣ по тѣхъ рѣшения.

Чл. 83. Ония отъ членоветѣ на Постоянната Коммисия, които не сѫ съгласни съ нѣкое рѣшение на болшинството, могѫтъ да оставатъ при особно мнѣние, което, въ течение на три дни отъ деня на рѣшението, излагатъ заедно съ мотивитѣ писменно и прѣдставятъ го на коммисията.

Така заявено, особното мнѣние освобождава заявителя му отъ всѣка отговорность по взетото рѣшение.

Чл. 84. Протоколитѣ на Постоянната Коммисия сѫ всѣкога на расположението на Окрѫжния Управитель, на Окрѫжния Съвѣтъ и на служащитѣ испращани отъ правителството, кога поискатъ да ги прѣгледатъ. Извлѣчения отъ тѣхъ за работи, които трѣбва да сѫ извѣстни на населението, могѫтъ да се обнародватъ.

Чл. 85. Всѣка Постоянна Коммисия има своя канцелария, която се управлява, подъ надзора на прѣдсѣдателя, отъ секретаря.

Чл. 86. Канцеларията на Постоянната Коммисия, освѣнъ секретаря, има по единъ регистраторъ-архиваръ и потрѣбното число постоянни писари и разсилни, а въ случай на повече работа и приврѣменно волнонаемни писари.

Чл. 87. Регистраторъ-архиварътъ, постояннитѣ и приврѣменнитѣ писари и разсилни се назначаватъ отъ Постоянната Коммисия, която опрѣдѣля и размѣра на заплатитѣ имъ.

Чл. 88. Всички книжа, които излизатъ отъ Постоянната Коммисия, подписватъ се отъ прѣдсѣдателя, или въ негово отсѫтствие — отъ назначения отъ него членъ, приподписватъ се отъ секретаря и имъ се прилага печатътъ на коммисията.

Чл. 89. Всѣка Постоянна Коммисия има свой особенъ печатъ съ герба на срѣдата и съ надпись: еди коя си Постоянна Коммисия.

Чл. 90. Редътъ на дѣлопроизводството, правата и обязанноститѣ на членоветѣ отъ Постоянната Коммисия и на другитѣ служащи въ канцеларията ѝ ще бѫдатъ изложени подробно въ правилника за вѫтрѣшния редъ, който правилникъ коммисията съставя и праща чрѣзъ Окрѫжния Управитель Министру на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла за утвърждение.

Глава IX.

Вѣдомство на Постоянната Коммисия.

Чл. 91. Постоянната Коммисия върши слѣдующето:

а) полага въ дѣйствие рѣшенията на Окрѫжния Съвѣтъ върху прѣдмѣтитѣ, изброени въ чл. чл. 67 и 69, съ съблюдения условията въ чл. 70 на тоя законъ;

б) извършва дѣлата изброени въ чл. 67, или се произнася върху тѣхъ, ако за това е опълномощена отъ Окрѫжния Съвѣтъ съгласно чл. 68;

в) държи отчетността на окрѫжието, като прибира доходитѣ и произвежда разноскитѣ му;

г) дава отчетъ на Окрѫжния Съвѣтъ за испълнението рѣшенията му и въобще за вситѣ си дѣйствия, извършени въ интереса на окрѫжието отъ врѣмето на прѣдшествувавшата сессия на съвѣта;

д) съставя проектъ за бюджета на окрѫжието за слѣдующата година и приключава смѣткитѣ му за истеклата година, които прѣдставя въ Окрѫжния Съвѣтъ заедно съ своето изложение по тѣхъ;

Забѣлѣжка. Двѣ седмици прѣди отварянието сессията, Постоянната Коммисия съобщава на Окрѫжния Управитель за свѣдѣние проекта на бюджета и смѣткитѣ.

е) прави прѣдставление на Окрѫжния Съвѣтъ за нуждитѣ на окрѫжието и дава мнѣнието си за начина и срѣдствата на удовлетворението имъ;

ж) исказва прѣдъ съвѣта мнѣнието си за расхвърлянието прямитѣ даждия между общинитѣ и за опрѣдѣлянието размѣра на врѣхнината, която ще имъ се наложи за въ полза на окрѫжието;

з) държи списъкъ на движимитѣ и недвижими имоти на окрѫжието и се грижи за пазението имъ въ добро състояние;

и) надзирава заведенията и учрежденията, които се поддържатъ съ срѣдства на окрѫжието и които зависятъ отъ Окрѫжния Съвѣтъ;

і) назначава и отчислява, ония отъ служащитѣ въ окрѫжието лица, назначението и уволнението на които не е запазено за Окр. Съвѣтъ;

к) распрѣдѣля на пострадали жители или общини различнитѣ помощи и пособия, които сѫ записани въ бюджета за окрѫжието и които Окрѫжний Съвѣтъ не е распрѣдѣлилъ;

л) опрѣдѣля рѣда за правение сгради и строения въ окрѫжието, когато Окрѫжний Съвѣтъ не е опрѣдѣлилъ тоя редъ;

м) опрѣдѣля кога и какъ да се направятъ разрѣшенитѣ за окрѫжието заеми, когато Окрѫжний Съвѣтъ не е направилъ това;

н) упълномощава прѣдсѣдателя или нарочно условенъ адвокатъ да защищава, да повдига отъ името на окрѫжието искове, да отговаря по прѣдявенитѣ срѣщу него и въобще да прави всички распореждания за запазване интереситѣ на окрѫжието;

о) приготвя нужнитѣ свѣдѣния и опрѣдѣля врѣмето на търговетѣ за окрѫжнитѣ постройки. Тия търгове се произвождатъ всѣкога отъ прѣдсѣдателя и двама членове на коммисията, а се утвърждаватъ отъ Окрѫжния Управитель;

п) сключва контракти за извършване нетърпящи отлагание работи за окржието безъ публиченъ търгъ, ако цѣната на всѣка една не надминува 1000 лева и прѣдставя тѣзъ контракти окржному управителю за утвърждение;

р) слѣдъ като вземе мнѣнието на окржния инжинеръ, разрѣшава нетърпящитѣ отлагание поправки и поддържанието въ добро състояние недвижими имоти, шосета и други строения на окржието и гласува потрѣбнитѣ за тая цѣль разноски, ако тѣ за всѣки отдѣленъ прѣдмѣтъ не надминуватъ 2000 лева;

с) гласува и туря въ расположението на окржния управитель потрѣбнитѣ суми за прѣдупрѣждаване или отстранение епидемиитѣ, епизотиитѣ, развъжданието врѣдителни животни, опасноститѣ за сѣидбитѣ, градинитѣ, горитѣ и въобще общественнитѣ бѣдствия:

т) приготвя дѣлата, които има да се прѣдставятъ за разглеждание на Окржния Съвѣтъ;

у) взема мѣрки за подобрение земледѣлието, скотоводството, търговията и промишленностьта въ окржието;

ф) държи статистиката на народонаселението и на добитъка въ окржието;

х) съставя списъка на селскитѣ общини въ окржието, приема и разглежда или прѣдставя на Окржния Съвѣтъ за разглеждание разнитѣ заявления на общинитѣ, прави потрѣбнитѣ постановления и рѣшава върху всички случаи, прѣдвидени въ законитѣ за градскитѣ и селскитѣ общини и извършва всички дѣла, които ѝ се възлагатъ и отъ други закони въ полза на общинитѣ;

ц) дава мнѣнието си по въпроси, които ѝ се прѣдлагатъ отъ окржния управитель, или върху които коммисията мисли за полезно да обърне вниманието на управителя, и

ч) върши всичко, което ѝ се налага отъ нѣкой особенъ законъ, правилникъ или правителственно разпореждание въ интереса на страната и окржието.

Глава X.

Бюджетъ и отчетность на окржията.

Чл. 92. Бюджетната година на окржията започва и се свършва заедно съ бюджетната година на държавата. Врѣмето, прѣзъ което дѣйствува бюджетътъ, се нарича бюджетно упражнение и трае до 31-й марта на слѣдующата година.

Чл. 93. Проектътъ на бюджета за окржието се съставя отъ Постоянната Коммисия единъ мѣсецъ прѣди отварянието сесиията на окржния съвѣтъ, който го разгледва въ редовната си сесия прѣзъ Септемврия и заедно съ постановлението си го испраща до окржния управитель най-късно до затварянието сесиията.

Чл 94. Въ течение на 15 дни Окржний Управитель разглежда бюджета и заедно съ своитѣ забѣлѣжки, каквито намѣри за нуждно да направи и постановлението на съвѣта, испраща го за утвърждение Министру на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Чл. 95. Ако Окржний Съвѣтъ не е прѣдвидѣлъ достатъчна сума за посрѣщание редовнитѣ и задължителни за окржието разноски, по прѣдложението отъ Министра на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла и на Финанситѣ, налага се чрѣзъ княжески указъ потрѣбната допълнителна сума за тѣзъ разноски.

Чл. 96. Утвърденитѣ отъ Министра на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла бюджети за окржията се възвръщатъ и прѣдаватъ на Постоянните Коммисии за испълнение най-късно 15 дни, прѣди да настѫпи годината, за която сѫ бюджетитѣ.

Забѣлѣжка: Въ случай че утвърждението на новия бюджетъ, поради, неотлагаеми причини, стане слѣдъ означеното въ тоя членъ врѣме, до утвърждението му остая въ сила старий бюджетъ.

Чл. 97. Ако съвѣтътъ не гласува новия бюджетъ въ сесиията си прѣзъ Септемврия, бюджетътъ на истеклата година остава въ сила и за слѣдующата.

Чл. 98. Доходитѣ и разноскитѣ на окржията, които се вписватъ въ бюджета, сѫ редовни и извънредни.

Чл. 99. Редовни доходи сѫ:

1) доходитѣ отъ движимитѣ и недвижимитѣ имоти на окржието;

2) редовната върхнина (добавочни стотинки) върху прямитѣ даждия, гласувана отъ Окржния Съвѣтъ въ разрѣшения размѣръ отъ настоящия законъ;

3) пособията, които се налагатъ на общинитѣ за особни нѣкои потрѣби;

4) доходитѣ, които особенни закони опрѣдѣлятъ за полза на окржието;

5) три четвърти отъ дохода на интизапа отъ голѣмитѣ сѫръпазари въ окржието, и

6) прихода отъ изгубения добитъкъ «юва».

Чл. 100. Извънреднитѣ доходи сѫ:

1) помощитѣ, които държавата би отпуснала за полза на окржието;

2) сумата отъ извънредната върхнина;

3) суммитѣ отъ заеми сключени за смѣтка на окржията;

4) доходитѣ отъ отчуждени имоти, принадлѣжащи на окржието.

5) Подаръци и завѣщания;

6) исплащание дължими на окржието суми и недобори; и

7) всички други случайни постѫпления.

Чл. 101. Разноскитѣ на окржието сѫ сѫщо редовни или задължителни и извънредни.

Чл. 102. Редовнитѣ разноски сѫ:

1) възнаграждението членоветѣ на Окржния Съвѣтъ и съдържанието състава на постоянната коммисия;

2) съдържание на окржния инжинеръ, горски стражаре, пждаре, писци и други служащи при постоянната коммисия;

3) канцелярски разноски на коммисията;

4) освѣтление, топливо и поддържание мебели на Окржния Съвѣтъ и коммисията;

5) исплащание даждията на недвижимитѣ имоти, принадлѣжащи на окржието;

6) наемъ за потрѣбни на окржието здания и поддържание нему принадлѣжащитѣ;

7) застрахувание зданията на окржието;

8) правение и поддържание окржни пѫтища, мостове и други строения на окржието;

9) поддържание общеполѣзни за окржието заведения и разноски по благотворителни цѣли;

10) помощи на бѣдни общини;

11) разноски за окржжнитѣ избори; и

12) непрѣдвидени разноски.

Чл. 103. Извънредни разноски сж всички онія, които се случаватъ вънъ отъ редовнитѣ, прѣдвидени въ прѣдходния члевъ.

Чл. 104. Всичкитѣ извънредни разноски се исплащатъ отъ извънреднитѣ доходи прѣдвидени въ чл. 100.

Чл. 105. Всѣка сумма отъ бюджета може да се употрѣби само за каквато цѣль е прѣдвидена. Ни една сумма не може да се прѣнесе отъ единъ параграфъ въ други.

Чл. 106. За дребни разноски, нетърпящи отлагание, които не сж прѣдвидени при съставянието бюджета, както и прѣдвидената по нѣкой параграфъ расходна сумма, ако се окаже недостатъчна въ течение на бюджетната година, допълнителната сумма се взима отъ параграфа за «непрѣдвидени разноски». Суммата по тоя параграфъ не може да надминува 5000 лева.

Чл. 107. Окржжнитѣ приходи се събиратъ по сжщия начинъ и заедно съ държавнитѣ и мѣркитѣ за неисправнитѣ данаплатци на окржжието сж сжщитѣ, както и за данаплатцитѣ на държавата.

Чл. 108. Разноскитѣ на окржжието сж плащатъ по парични искания, подписани отъ прѣдсѣдателя и кассиера, съобразно съ гласуванитѣ отъ окржжния съвѣтъ или отъ постоянната комиссия кредити.

Чл. 109. Отчетностьта на окржжието се води съобразно съ приетитѣ правила за отчетностьта на държавата.

Чл. 110. Постоянната комиссия е длъжна, най-късно до 1 Юлий, да приготви и прѣдстави на окржжния управитель главния отчетъ на окржжния бюджетъ за истеклата година.

Чл. 111. Окржжний управитель, слѣдъ като прѣгледа главния годишенъ отчетъ на постоянната комиссия, прѣпраща го заедно съ своитѣ бѣлѣжки Окржжному Съвѣту за разглеждание въ редовната му сессия.

Чл. 112. За всичкитѣ недоразумѣния и забѣлѣжени неправилности въ годишния главенъ отчетъ Окржжний Съвѣтъ изискува нужднитѣ обяснения отъ постоянната комиссия, и слѣдъ това испраща отчета заедно съ вситѣ оправдателни документи направо до М-стра на Вжтрѣшнитѣ дѣла, който го внася за провѣряване въ смѣтната палата.

Чл. 113. Смѣтната палата издава постановление за правилностьта на всѣки окржженъ годишенъ отчетъ или за оказавшитѣ се неправилности. Постановлението на палатата се испраща на постоянната комиссия най-късно единъ мѣсецъ слѣдъ издаванието му.

Чл. 114. Постояннитѣ комиссии сж длъжни да испълнятъ изискуваното отъ постановленията на палатата най-късно въ единъ мѣсецъ слѣдъ получванието имъ, или да даджтъ писменно обясненията, които намиратъ за нуждни. Мине ли тоя срокъ, постановлението на палатата става окончателно, което виновний е длъженъ да испълни или да обжалува въ едномѣсеченъ срокъ отъ съобщението му прѣдъ Кассационния сждъ.

Глава XI.

Общи распореждания.

Чл. 115. Законътъ за окржжнитѣ съвѣти отъ 23 Септемврий 1882 година се отмѣнява. Така сжщо се отмѣняватъ всички правила и распоржждания, които се отнасятъ до устройството на окржжнитѣ съвѣти и противорѣчатъ на тоя законъ.

Глава XII.

Приврѣменни распореждания.

Чл. 116. Слѣдъ утвърждението настоящия законъ допуща се, прѣди прѣдвидения въ него срокъ, избиранието нови окржжни съвѣти, които да замѣнятъ сегашнитѣ.

Прѣдсѣд. (Звъни) слѣдъ прочитанието на законопроектътъ за окржжнитѣ съвѣти ще се положи на гласуване по принципъ. Има ли нѣкой да говори въобще по тоя законопроектъ? (Нѣма). Значи никой нѣма да говори по въпросътъ за приеманието по принципъ на прочетенийтъ законопроектъ. Тогава ще се гласува. Който неприема законопроектътъ за окржжнитѣ съвѣти по принципъ, да си вдигне ржката. (Никой невдига). Приема се.

Какъ желае Нар. Събрание, сега ли да се пристжпи къмъ разглежданието му членъ по членъ, или да се прати на коммисия? (Гласове: Да се прати на коммисия).

Желае ли Народ. Събрание коммисията да печата свойтъ докладъ? (Желае).

Дневний редъ се свърши г-да; има само едно заявление отъ г-на Цанка Добревъ, който иска неограниченъ отпускъ, Г-нъ секретарь ще го прочете.

Секр. Сарж-Ивановъ! (Чете):

«До г-на Прѣдсѣдателя на V-то Обикн. Нар. Събрание.

ЗАЯВЛЕНИЕ.

Г-не Прѣдсѣдателю!

Подписанний, прѣдставитель отъ Габровската околия, понеже страдамъ отъ такъва болѣсть за която необходимо нуждно е да бждж (споредъ наставленията отъ докторътъ) у дома си въ тия студени и влажни врѣмена; то, най-покорно моля да поднесете това ми «заявление» прѣдъ Нар. Събрание, за разрѣшение неограничена отпуска.

Прилагамъ при настоящето си и медицинското свидѣтелство по това.

Ст. София 9-й Ноемврий 1887 год.

Съ почитание: Цанко Добревъ».

(Гласове: Да се прочете свидѣтелството. Други: Нѣма нужда).

Д-ръ Цачевъ: Мисля, г-да прѣдставители, че словото на единъ прѣдставитель стои много по-високо отъ колкото едно свидѣтелство. Затова, нетрѣбва да се чете.

Прѣдсѣд.: Желае ли Нар. Събрание да се прочете свидѣтелството? (Не желае). Който нежелае да се чете, да си вдигне ржката. (Болшинство). Значи нѣма да се чете.

Дава ли Нар. Събрание искания отпускъ? (Дава).

Има получено едно спѣшно отношение отъ 9-й того, отъ г-на М-стра на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, съ което иска единъ свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 195,000 лева. Желае ли Нар. Събрание още сега да се прочете това отношение и приложенията, безъ да се туря на дневенъ редъ? (Желае). Който нежелае сега още да се пристжпи

къмъ четението му, да си вдигне ржката. (Никой невдига). Значи Нар. Събрание приема още сега да се чете.

Замолява се г-нъ секретарь да го прочете.

Секр. Ив. Халачовъ: (Чете) «Министерство на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла. Отдѣление Счетно No. 10207. Ноември 9-й день 1887 год. гр. София.

До г-на Прѣдсѣдателя на V-то Обикн. Нар. Събрание.

Като прѣпращамъ при настоящето си прѣписъ отъ одобрения отъ Негово Царско Височество докладъ подъ No. 10107 и прѣписъ отъ отношенията на г-на Министра на Финанситѣ подъ No. No. 27,361 и 27523, съ които дава съгласието си, възъ основание на чл. 32 отъ закона за отчетността по бюджетътъ, за отпущание свѣрхсмѣтенъ кредитъ на повѣренното ми Министерство отъ 195000 лева, честь имамъ да Ви моля, г-не прѣдсѣдателю, да прѣдложите на почитаемото Нар. Събрание да вотира такъвъ кредитъ за вписването му въ тъзгодишний бюджетъ, съгласно приложений тукъ законопроектъ.

Министръ: С. Стамболовъ.

Главенъ Секретарь: П. Луковъ.

Счетоводитель: Голововъ.

На първообразното съ собственѫтѫ ржка на Негово Царско Височество написано: „Одобрено“ Фердинандъ“

Докладъ до Негово Царско Височество Князя

No. 10107.

Господарю!

Основата за съставянието на бюджетътъ за настоящата 1887 година, е била, както е извѣстно, общата сума по бюджетътъ и допълнението му за 1886 година. При распрѣдѣлението на тая сума къмъ разнитѣ параграфи на бюджетътъ, намалихѫ се параграфи за вѣщественнитѣ разноски до минимумъ и всичкий остатъкъ отъ подобни намаления се е прибавилъ къмъ суммѫтѫ за съдържанието на полицейскѫтѫ стражѫ, като се е мислило, че тая прибавка ще да удовлетвори нуждатѫ за наемване и още нѣколко души стражари, отъ които още минѫлата година се е осѣщало голѣма нужда. Обаче, още прѣзъ Февруарий и Мартъ м-ци н. г. поради изключителното положение на странѫтѫ, се е указала голѣма и неизбѣжна нуждѫ, значително да се увѣличи числото на полицейскѫтѫ стражѫ както и потерата по прѣслѣдване разбойницитѣ, така щото суммитѣ по тия два параграфа, при всичко че съ указъ подъ No. 90 основанъ на чл. 126 отъ Конституцията, къмъ суммата за съдържанието на полицейскѫтѫ стражѫ се прибавихѫ 100,000 лева отъ свѣрхсмѣтнитѣ 300,000 л чрѣзъ принасяние отъ запазенийтъ фондъ съгласно указътъ подъ No. 293, се указватъ съвършенно недостатъчни за поддържание стражѫта и потерата за до крайтъ на текущата година, и остава: или да се увеличи суммата по тия два параграфа, или да се намали числото на полицейскѫтѫ стражѫ, а потерата съвсѣмъ да се распусне, понеже кредитътъ по тоя параграфъ е вече исчерпанъ и нѣма срѣдство да се исплати съдържанието и даже за минѫлий Октомврий м-цъ. Нъ тъй като нуждата и интереситѣ на странѫтѫ изискватъ да се държи и за напрѣдъ такъвъ щатъ на стражаритѣ и потерата и намалението на подобни полицейски органи въ сегашне врѣме би повлѣкло слѣдъ себѣ си неизброими злини и пагуби за населението, намирамъ за необходимо да се увѣличатъ горнитѣ два параграфа, а именно: за полицейската стража съ 100,000 лева, а за потерата съ 35,000 лева. Независимо отъ увѣличението на помѣнѫтитѣ два параграфа, явява се нуждѫ да се увѣличи и параграфъ 27 за храна на арестантитѣ. При съставянието бюджетътъ суммата по тоя параграфъ е прѣдвидена съ 12,000 л. по-малко отъ оная по бюджетътъ и допълнението му за 1886 г. като се е прѣдполагало, че числото на арестантитѣ ще бѫде приблизително сѫщото, каквото е било и прѣзъ 1886 год., нъ още отъ самото начало на годинѫтѫ тѣхното число значително започнѫло да се увѣличава, така щото до 1 Октомврий т. г. е похарчено за тая цѣль вече 170,000 лева, слѣдователно, за Октомврий, Ноември и Декември м-ци оставатъ само около 10,000 лева, които съразмѣрно разнесенѫтѫ за тая цѣль прѣзъ течението на 9 мѣсеца сумма и увѣличението числото на арестантитѣ, неще може да стигне и за 10 дена отъ Октомврий м-цъ. За да би могло да се увѣличи суммата по тоя параграфъ чрѣзъ прѣнасяние отъ запазенийтъ фондъ, съгласно чл. 58 отъ законътъ за отчетността по бюджетътъ Министерството би се възползувало отъ подобно прѣнасяние, нъ и това се указва невъзможно, тъй като и тоя кредитъ, прѣдъ видъ на малката сумма, която е прѣдвидена въ тъзгодишнийтъ бюджетъ е останалъ до сега само съ около 40,000 лева, които едва ли ще стигнѫтъ за удовлетворение появляющи се нужди и за усилване разни други параграфи. Вслѣдствие на това и съгласно мнѣнието на г-на М-стра на финанситѣ изложено въ отношенията му подъ No. No. 27,361 и 27, 523, съ които дава съгласието си, възъ основание на чл. 32 отъ законътъ за отчетността по бюджетътъ, да се иска за тая цѣль свѣрхсмѣтенъ кредитъ отъ Нар. Събрание, честь имамъ най-покорно да моля Ваше Ц. Височество да благоволите и разрѣшите, на основание чл. 109 отъ Конституцията, да се внесе въ настоящата сессия на V-то Обикновенно Нар. Събрание слѣдующий законопроектъ:

«Чл. 1. Разрѣшава се свѣрхсмѣтенъ кредитъ на Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла отъ сто деветдесеть петь хиляди л.

Чл. 2. Помѣнѫтитѣ 195,000 лева да се прибавятъ въ бюджетътъ на това министерство за 1887 год. както слѣдва: къмъ § 21. — 35,000 лева; къмъ § 27. — 60,000 лева и къмъ § 31 — 100,000 лева.

Подписалъ: Министръ на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла,

Ст. Стамболовъ.

Вѣрно: Счетоводитель: Голововъ.

Гр. София 5-й Ноември 1887 год.

Прѣдсѣд.: Има ли нѣкой да говори върху това прѣдложение на г-на М-ра на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, съ което иска 195,000 лева свѣрхсмѣтенъ кредитъ? (Нѣма).

Съгласно ли е Нар. Събрание да се отпусне исканѫтѫ отъ г-на М-ра сумма? (Съгласно е). Който не е съгласенъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Отпуща се исканѫтѫ сумма.

Понеже това прѣдложение се състои само отъ два члена, питамъ: желае ли Нар. Събрание още сега да се чете членъ по членъ.

М-ръ Прѣзидентъ: Споредъ приетий обичай § §-тѣ отъ бюджетътъ, както и исканитѣ свѣрхсмѣтни кредити не се вотиратъ два пѫти, а само веднѫжъ.

Прѣдсѣд.: Мисли ли Нар. Събрание, че съ приеманието да се отпустне тоя кредитъ се свършва цѣлий въпросъ? Т. е. мисли ли че нетрѣбва да се гласува законопроектътъ членъ по членъ? (Гласове: Нѣма нужда). Значи исканий кредитъ на г-на М-ра на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла се отпуща.

Подиръ това иде на дневенъ редъ въпросътъ за избиранието на коммисия за прѣглеждането смѣткитѣ на Нар. Събрание. Отъ колко души да се състои коммисията?

Д. Ц. Коцовъ: Мисля, че тая коммисия нещe да има много работа, та 5 души стигатъ. Прѣдлагамъ да се състои отъ 5 души.

Прѣдсѣд.: Какъ желае Нар. Събрание: по тайно ли или по явно гласоподавание да се изберѫтъ? (Гласове: Що явно). Отъ бюрото ли или отъ прѣдставителитѣ да се прѣдлагатъ лицата? (Гласове: Отъ бюрото). Който неприема отъ бюрото да се прѣдлагатъ, да си вдигне рѫката. Приема се).

За членове въ тая коммисия бюрото прѣдлага г. г. Никола Стоименовъ. (Приема се). Д. Ц. Коцовъ. (Приема се). Н. Странски. (Приема се). Ст. Паница. (Приема се). Давидовъ. (Приема се).

Дневний редъ е исчерпанъ. За идущето засѣдание имаме само трето четение закона за рублитѣ и запитването на г-на Коцова. Има ли нѣкой да прѣдлага нѣщо за дневенъ редъ?

Ив. Цвѣтковъ: Г-да прѣдставители! Единственнийтъ приходъ, който пълни хазнѫтѫ, е поземелното даждие въ нашето Княжество. Прѣдъ видъ на това, че поземелний данъкъ не се плаща еднакво отъ всички, при еднаква почва земя, приготвилъ съмъ прѣдложение съ слѣдующето съдържание. (Чете):

„ПРѢДЛОЖЕНИЕ.

Извѣстно Ви е, г да прѣдставители, че десятъка въ натура въ цѣлото Княжество е замѣненъ съ даждие въ пари, че суммата, която плаща всѣко село вмѣсто десятъкъ, е опрѣдѣлена споредъ окладитѣ, направени въ 1882 година, като се взело срѣдньото число отъ стойностьта на десятъка прѣзъ 1879, 80 и 81 год., че тия оклади на селото се распрѣдѣлятъ върху жителитѣ, земледѣлци отъ общинското управление и шесть отъ добритѣ земледѣлци, избрани отъ помѣжду имъ, и че при распрѣдѣлението суммата, което обикновенно става прѣзъ мѣсецъ Августъ, взема се въ внимание количеството и видътъ както на сѣйдбитѣ, така и на прѣдполагаемитѣ произведения на всѣки земледѣлецъ прѣзъ нея година; обаче отъ добититѣ резултати и отъ направенитѣ справки се доказва, че всѣко село при еднакъвъ видъ и количество произведения и при еднаква почва земя неплащатъ еднакво, а напротивъ едни плащатъ по много, а други много по-малко. Тая разница произлиза отъ слѣдующитѣ обстоятелства: 1) че послѣ Русско-Турската война 1879, 80 и 81 години, когато се вземаше номоне имаше много села опустошени и по-вече отъ жителитѣ имъ, като оставени безъ впрегателенъ добитъкъ, нѣмахѫ възможность да работятъ нивитѣ си, по която причина и останѫхѫ много ниви по такива села не разработени, и слѣдователно взе се номоне само отъ произведенията на работнитѣ ниви, които въ сѫщность бѣха въ твърдѣ малки количества, та по тоя начинъ на подобни села се слѣдваше да плащатъ по-малко, отъ колкото сѫ плащали въ турско врѣме, а на противъ неповрѣденитѣ села, като си работеха нивитѣ, както въ другото врѣме, падна имъ се да плащатъ повече, понеже имаха и повече произведения; сега обаче, като се позавзеха разсипанитѣ села и започнахѫ да си работятъ нивитѣ въ сравнение съ другитѣ села при еднаква почва земя и при еднакво количество и видъ произведения, плащатъ много по-малко отъ другитѣ свои близосѣдни, и 2) Споредъ закона, всѣки земледѣлецъ трѣбва да плаща припадающата се сумма за десятъкъ въ онова село въ землището на което се намира нивата, ливадата и градината му, по превземанието на номонето контрольоритѣ не сѫ обърнѫли на това никакво внимание, а напротивъ сѫ изоставяли въ много мѣста, щото номонето отъ произведенията на паракендетата да се вземе въ тия села, въ които живѣятъ притежателитѣ имъ, а послѣ издаване на сѫществующий законъ по-вечето села сѫ се възползували и изискваха отъ притежателитѣ на паракендетата суммата за слѣдующий десятъкъ въ своитѣ села, на които номонето бѣше взето отъ другото село и отъ това произлѣзе нееднаквото плащание десятъкъ въ двѣ еднакви села при еднаква почва земя.

Прочее, за да се достигне резултата за правилното и равномѣрно плащание десятъка, прѣдлагамъ: да се вземе за напрѣдъ шесть години напрѣдъ номоне въ натура, въ растояние на което врѣме ще се узнае точното количество работни ниви въ всѣко село, а слѣдователно ще се опрѣдѣли и сѫщинската сумма, която всѣко село ще плаща на държавата сразмѣрно съ придобитѣ си произведения».

Ст. София, 2 Ноември 1887 година.

Бѣленский Прѣдставитель: Ив. Цвѣтковъ.

В. Д. Мантовъ, Гане Черневъ, Д. Стояновъ, И. В. Добревъ, Ив. Деневъ, Г. Костандиновъ, Ст. Велчевъ, М. Георгиевъ, П. Вълнаровъ, К. Колевъ, К. Меразчиевъ, Д. Пашковъ, Ж. Младеновъ, Хр. Търневъ, Я. Георгиевъ, Ц. Георгиевъ, К. Велевъ, М. Давидовъ, В. Моневъ, Хр. Векиловъ, Н. Минчевъ, Н. Бачоваровъ, С. Ранделовъ, Д. Ангеловъ, Д. Китовъ, Ст. Поповъ, П. Геновъ, К. Гочевъ, Кировъ, Ю. Маноловъ, С. Срѣдевъ, Ив. Х. Стойчевъ, И. Халачевъ, Ив. Стояновъ, М. Т. Мустафа, Г. Ранчовъ, Чаушовъ, Т. Кировъ, Хасанъ Бей, Н. В. Станевъ, Т. Мумджиевъ, И. Теневъ, Ив. Мишевъ, Свѣщ. Караджовъ, Н. Стоименовъ, Я. Видовъ, Първановъ, Д. Ц. Вълчевъ, В. Николчовъ, Кр. Тодоровъ, Н. Мариновъ, Ст. Горановъ, М. Статевъ, Афусъ Ахмедъ, Х. Исманлъ Велиевъ, Халилъ Фишекчиевъ, Мехмедъ Ефенди Мехмедовъ, Юсуфъ Х. Мустафовъ, Ахмедъ Курбановъ, Мюфти Тахиръ Ефенди, Х. Неджебъ Бей, Асанъ Х. Салимовъ, Х. Ибраимъ Саровъ, Ласъ Асанъ Мустафовъ, Джеза Юсуфъ Бейовъ, Хасанъ Х. Ахмедовъ, Еминаа, А. Байчевъ, Юр. Симеоновъ, М. Бацовъ.

Това е прѣдложението ми подписано отъ $^1/_4$ прѣдставители.

Прѣдсѣд.: Кога желае Нар. Събрание да опрѣдѣли това прѣдложение за дневенъ рѣдъ.

Н. Шивачовъ: До колкото зная, порядъкътъ на Нар. Събрание е, всѣко прѣдложение подписано отъ $^1/_4$ прѣдставители, трѣбва да се даде по-напрѣдъ на прѣдсѣдателя на Нар. Събрание и, той като се распореди за напечатанието му и се раздаде на прѣдставителитѣ, тогава се прѣдлага на Събранието за разискване. За това, ми се струва, че бюрото е длъжно, на основание чл. 33-й отъ Правилникътъ да го напечати и раздаде на прѣдставителитѣ, и дори послѣ да се разглѣжда отъ Събранието, да се говори по него. Що се касае до прѣдложението на г-на Цвѣткова, има ли законодателенъ характеръ или не, то е другъ въпросъ, но когато му доде врѣмето, тогава ще се говори по него.

З. Градинаровъ: Отказвамъ се.

Ив. Цвѣтковъ: Запазвамъ си правото да говоря когато доде на дневенъ редъ. Тогава ще дамъ нужднитѣ разяснения по въпросътъ.

М-ръ Прѣзидентъ: Нар. Събрание има сѫщо както и правителството законодателна инициатива, та и прѣдложенията, които излизатъ отъ Нар. Събрание съ законодателенъ характеръ, и съ тѣхъ трѣбва да се постѫпва тъй, както съ прѣдложенията и законопроектитѣ на правителството. Това което говори г-нъ Шивачовъ е практиката на Нар. Събрание. Прѣдложението на г-на Цвѣткова трѣбва да се напечати и раздаде на г. г. прѣдставителитѣ, послѣ се опрѣдѣля день за дневния му редъ, и тогава ще се говори по принципъ.

Прѣдсѣд.: Приема ли Нар. Събрание да се печата прѣдложението на г-на Цвѣткова? Който неприема, да си вдигне рѫката. (Приема се). Значи, по-напрѣдъ ще се напечати прѣдложението и ще се раздаде, и тогава ще се тури на дневенъ редъ.

Има ли нѣкой другъ да прѣдлага нѣщо за дневенъ редъ? (Нѣма).

Има ли нѣкоя отъ коммисиитѣ приготвено нѣщо? (Нѣма).

Милевъ: Прѣдлагамъ да се тури на дневенъ редъ даването отъ нѣкои прѣдставители нуждната клѣтва; има такива които сѫ пристигнѫли наскоро, мѣжду които сѫ и Плѣвенскитѣ прѣдставители.

Прѣдсѣд.: Нѣма ли още нѣкой да прѣдлага нѣщо за дневенъ редъ? (Нѣма).

И тъй съгласно първия членъ отъ Правилникътъ, идущето засѣдание ще бѫде въ срѣда.

(Край въ 4 часа послѣ пладнѣ).

Прѣдсѣдатель: **Д. Тончевъ.**

Подпрѣдсѣдатели: **З. Стояновъ.** **П. Славковъ.**

Секретари: **Зах. Градинаровъ.** **Ив. Златаревъ.** **Д-ръ Стефановъ.** **Геор. Пѣневъ.** **Антонъ Байчовъ.** **Ив. Халачовъ.**

Секретари: **Иор. Симеоновъ.** **Д-ръ Сарѫ-Ивановъ.** **Христо Лѣкарски.** **Ат. Гр. Каракашовъ.** **Дим. Петковъ.** **Д-ръ Стояновичь.**

Стенографъ: **Х. М. Гюлгелиевъ.**